

Věčná STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 24-25

V Zatici 18. června 1948

Cena 4 Kčs

PRESIDENT REPUBLIKY KLEMENT GOTTWALD

Socialistický prezident socialistické republiky - muž naší země, našeho lidu, naší doby

Jednomyslným hlasováním byl v pondělí 14. června v historickém Vladislavském sále na hradě Pražském zvolen představitel obrozené Národní fronty Klement Gottwald prezidentem republiky. Po T. G. Masarykovi, prezidentu Osloboditeli a po Edvardu Benešovi, prezidentu Budovateli, nastupuje na stolec našich presidentů dovršitel našeho národního osvobození, muž, který vyrostl z lidu, z dělnické třídy a stal se jejím vedoucím duchem ve chvíli pro naši budoucnost nejosudovější.

V tom je i logika a posloupnost, která určila, aby Klement Gottwald, který v únoru letošního roku pevnou rukou řídil kormidlo naší státní lodi, byl i nadále zachován pro toto své dílo a aby je dovedl k zdárnému konci. Také s hlediska historického vývoje vidíme, jak tato posloupnost přímo vychází z našeho národního prostředí a z vývoje, který jsme v životě svého státu udělali v době třiceti let trvání republiky. O presidentsví T. G. Masaryka a jeho žáka a následovníka Edvarda Beneše rozhodly historické události, jak jsme je prožívali v době obou světových válek. T. G. Masaryk se vzdal svého presidentsví r. 1935, v době,

kdy nové chmury na obzoru Evropy hrozily katastrofální srážkou dvou vzájemně se vylučujících světů. Dr. Beneš převzal z rukou svého velkého předchůdce program, jako jeho nejvyšší a nejoddanější ručitel a zastánce. Jeho slib „Věrní zůstaneme!“ byl heslem našeho národa v době druhé světové války a okupace. Dr. Beneš rozmnožil odkaz Masarykův v době nejvážnější zkoušky národa a dal mu novou a živou náplň v duchu ideálů, pro něž svět bojoval.

Dějinný vývoj se však nezastavuje. Je to dravý proud, hlavně tehdy, je-li poháněn revolučními převraty myslících národů a států. Válka, tento neaktivnější podněcovatel revolucí myslí a duchů i u nás vyvolala k životu síly, které až doposud nedošly náležitého uplatnění a významu v životě státu. Naše lidové vrstvy, pracující lid bez rozdílu povolání, se pronikavě projeví již v znění Košického vládního programu. Starý svět liberalismu a kapitalismu, který byl ve válce poražen, neměl být nadále rozhodujícím faktorem v novém státě. Na Košickém vládním programu se jednomyslně usnesly všechny čtyři politické strany obrozené

republiky a zavázaly se k jeho plnění. Ale tři roky stačily, aby pracující lid republiky viděl, že ten starý a dávno odybýlý svět se znova chápe moci ve státě, že je podporován v své útočnosti proti socialismu a že v své zaslepené touze po nadvládě se neváhá postavit ani proti zájmům státu. Zrada se plížila ve státě a chystala se rozvrátit všechny politické a sociální výmohy pracujícího lidu.

Boj, který vypověděli nepřátelé lidové demokracii, narazil však na jednotnou sílu pracujícího lidu, jak ji pevně ukoval a úspěšně vedl Klement Gottwald. Rozvážný a klidný tribun československého lidu odhalil masky domácí i mezinárodní reakce, vyrovnal se s jejími úklady a jeho volání po obrozené Národní frontě všech poctivých občanů republiky zároveň ukázalo všem novou cestu z politické krize, cestu k jednotě a k socialismu. Vývoj nedal za pravdu těm, kteří se postavili proti zájmům pracujícího lidu, a proto nemohli v únorové krizi zvítězit a byli jím nakonec předstíženi i v svém vlastním myšlenkovém světě.

Logickým důsledkem tohoto revolučního převratu myslí bylo pak i jednomyslné rozhodnutí volených zástupců našeho lidu, aby po odstoupení dr. Edvarda Beneše povolali na presidentský stolec Klementa Gottwalda. Vůle a důvěra lidu nemohla váhat, koho pověřit nejvyšší funkcí v životě státu. Klement Gottwald, jako kandidát národa, prošel rozhodujícími vítězstvími již ve volbách 30. května, takže jeho volba prezidentem republiky 14. června t. r. je již závěrečným a slavnostním aktem dovršeného vítězství pracujícího lidu v republice.

Čs. ln.

Klement Gottwald

v čele pracujícího lidu

Význačná osobnost československého dělnického hnutí a nejoblíbenější reprezentant pracujícího lidu Československa, Klement Gottwald byl zvolen prezidentem republiky.

Volyžší Čechové, příslušníci 1. Čs. sboru v SSSR, se nejčastěji setkali se jménem Klementa Gottwalda v „Československých listech“, které vydávala naše politická emigrace v Moskvě. Znali jsme Klementa Gottwalda z jeho projevů v moskevském rozhlase. Již tenkrát jsme mohli jasně posoudit, jak se bude ubírat vývoj našich politických a hospodářských událostí v osvobozené republice. Klement Gottwald již v prosinci roku 1943 měl dlouhou debatu s prezidentem Budovatelem Dr. E. Benešem, při jeho návštěvě v Moskvě. Tam byli zajedno při projednávání otázek o vytvoření národních výborů, o spolupráci socialistických stran, o postupu krotit kolaborantům, fašistům a Němcům, o volbách atd.

V celku shoda názorů v západních věcech značně přispěla tomu, že naše politická organizace se za druhé světové války nerozštěpila, ba naopak směřovala k jednotě a odboji. Jen díky státnické prozíravosti Klementa Gottwalda a Dr. E. Beneše, nedošlo k nepřekýrnému zjevnému, jaké se vyskytly u Poláků a Jugoslávci.

Oba státníci se shodli již v roce 1943 v tom, že naše příští vnitropolitická koncepce se po válce značně přesune doleva. Na základě tohoto společného poznání byl upraven návrh „Košického vládního programu“. Tento pak byl doplněn „Budovatelským programem“, který je chlubným dílem našeho nového prezidenta Klementa Gottwalda.

Přátelský vztah odstoupivšího prezidenta Dr. E. Beneše k nově zvolenému prezidentu republiky Klementu Gottwaldovi je opravdový a upřímný. To není jen diplomatická slušnost, či snad společenský takt, zde jde o něco více. Čteme-li dopisy, či snad pozdravy Klementa Gottwalda, zasláné Dr. E. Benešovi, cítíme z obsahu jasně hlubokou úctu, jakou Klement Gottwald chová k Dr. E. Benešovi. Čteme-li dopisy Dr. E. Beneše, zasláné Klementu Gottwaldovi, cítíme z obsahu radost a hrdost z toho, že z řad našeho pracujícího lidu vyrůstá takový význačný muž, jakým je Klement Gottwald.

Máme zde zřejmý příklad, jak vývoj našich politických událostí je předáván z patronátu jednoho velkého muže do patronátu druhého politického veličana, s upřímným poděkováním za vykonanou práci na jedné straně, stejně tak s upřímným přáním mnoha zdaru do budoucna na straně druhé.

Únorové události, vítězné volby 30. května, spontánní volba Klementa Gottwalda pro nás jasným důkazem, že nastupujeme pro nás nové dějiny. Dějiny, které pro celý náš národ znamenají vítěznou cestu k socialismu. Cíl

Projev prezidenta republiky

KLEMENTA GOTTWALDA

na Hradě pražském 14. června 1948

Občané a občanky,
bratři a sestry, soudruzi a soudružky!

Dnes prokázali jste mi důvěru nejvyšší. Prostřednictvím svého Národního shromáždění zvolili jste mne prezidentem Československé republiky. Před několika hodinami složil jsem Národnímu shromáždění tento slib:

„Slíbují na svou čest a svědomí, že budu věren republice Československé a jejímu lidově demokratickému zřízení. Svědomitě budu plnit své povinnosti a nestranně podle vůle lidu i státu. Budu šetřit ústavních i jiných zákonů.“

Tento slib, draží spoluobčané, mohu jsem dnes složit s nejllepším svědomím. Dnes, po slavném historickém únoru a po neméně slavných a historických volbách 30. května jsou u nás vskutku všechny předpoklady pro to, aby vůle lidu byla v této zemi nejvyšším zákonem. Dnes naše nové Národní shromáždění, naše vláda a všechny zastupitelské orgány jsou svým složením i svou činností vskutku výrazem a vykonavatelem vůle československého lidu. Dnes prostě, draží spoluobčané, od prezidenta až po posledního pracujícího člověka jedno jsme a jen na nás, na naši příli záleží, jaké budou plody naší práce, jak rychle půjdeme vpřed cestou k socialistickému zítřku.

Myslím, že můžeme být na tuto skutečnost hrdí. A těm, kdož v zahraničí nám nerozumí, nebo nás dokonce obviňují z nedostatku demokratickosti, řekáme: nic takového, pánové! Nikdy jsme u nás neměli tolik demokracie, jako dnes, a je hodně tak zvaných demokratických států, které nám mohou naši demokracii závidět!

Jen si vzpomeňme, jak to u nás vypadalo nejen za okupace, ale před Mnichovem. Ne, tehdy nebyl náš lid pánem své země a svého osudu.

Mohli snad tehdy naši dělníci říci, že jsou pány v závodech? Otroky v nich byli, a nikoliv pány! Věčně nad nimi visela hrozba, že je kapitalisti nebude potřebovat a vyhodí je z práce. Věčně nad nimi visela hrozba, že jim kapitalista sníží mzdy, aby zvýšil svůj zisk. A když se bránili, když stávkovali, tu orgány státu, policie a četnictvo, zakročovaly proti nim a chránily stávkokaze.

A naši rolníci? Byli snad ti pány venkova? Nikoli, hrstka velkostatkářů byla pánem. Její vůli vykonával okresní hejtmán, který byl ve svém okrese nejvyšším pánem a počínal si v něm opravdu jako perský sa-

trapa. A ovšem ani exekutor, který dříve tak často navštěvoval v doprovodu četníka naše drobné rolníky i živnostníky, nebyl žádným dokladem toho, že by u nás vůle lidu byla nejvyšším zákonem.

A taktó bychom mohli vzpomínat dále na hladové bouře nezaměstnaných, proti kterým byla posílána policie, na to, jak mládež z chudších vrstev lidu nedostupný střední a vysoké školy, na kriminál pro upřímné zástupce a obhájce lidu. A konečně i na to, že orgány přemnichovské republiky, které tak brutálně postupovaly proti lidu, chránily podle vyšších rozkazů henleinovské spiklence i české a slovenské fašisty, že posléze zrádná vládnoucí vrstva vydala naši zemi německým okupantům na vyplnění a náš lid na zotročení a vyvražďování. Tak to věru nebylo podle vůle lidu a v zájmu lidu.

Takovouto demokracií tedy již dnes nemáme. Máme však lepší, opravdovou lidovou demokracii, vybojovanou a vykoupenou mnohými trpkými zkouškami a těžkými obětmi. Máme dnes demokracii, v níž závody patří lidu a pracují pro blaho všeho občanstva. Máme demokracii, v níž půda patří rolníkům, kteří na ní pracují, a v níž živnostníci se nemusí bát ani útisku se strany kartelů a monopolů, ani exekutora. Máme dnes demokracii, v níž vzdělání je dostupno všem, v níž má inteligence volný prostor pro tvůrčí rozlet, v níž mládež má volnou dráhu vpřed. Máme demokracii, v níž Sbor národní bezpečnosti není postrachem lidu, ale ochráncem lidu a státu před nepřátelemi a rozvratníky. Máme demokracii, v níž všichni pracující lidé tvoří jednu rodinu, a to, jak jsem řekl, od prezidenta až do posledního pracujícího občana.

Takovou máme dnes novou naši československou lidovou demokracii. A nevyměníme ji už za nic na světě, za žádnou čochovici, i když by byla napoprve sebelip maštěná!

Ale ovšem, draží spoluobčané, bratři a sestry, soudruzi a soudružky, každá práva přináší i povinnosti. Bylo to u nás již hezky řečeno: práce se sama neudělá, obilí se samo nesklídí, uhlí se samo nenakope. Byl by to neblahý omyl, kdybychom v radosti nad svou lidovou demokracií složili ruce do klína. Položili jsme doposavad dobré, bytelné základy nové republiky a započali jsme se stavbou. Nyní je třeba stavět dál, aby náš domov byl co nejkrásnější, aby v něm všichni dobře a šťastně žili. Nebo jinak řečeno: zasadili jsme dobrý stromek do dobré půdy; nyní je třeba ho zalévat, štěpovat,

chránit před škůdci, aby co nejbohatěji kvetl a dal co nejlepší ovoce.

Proto drazí spoluobčané — práce nás čeká. Ale pokojná, radostná práce, bez svárů a štvanic, práce, při které je možno si zpívat, práce, kterou děláme s chutí. Vždyť který hospodář, která hospodyně by nechtěla mít svůj dům jako klikku!

Chceme hodně od našich dělníků: chceme splnit dvouletý plán do 28 října, abychom pak co nejlíp vykoučili do pětiletky. Chceme hodně od našich rolníků: aby bylo co jíst pro všechny, abychom už nemuseli vyvážet tolik zboží za hranice a dát je lidu doma. Chceme mnoho od naší inteligence: nové směle vynálezy a pracovní metody, jednoduché a rychlé úřadování a také tu píseň, která by nám zněla do kroku. Chceme od našich živnostníků, aby nás dobře obsloužili, když budeme tolik pracovat. Prostě, všichni,

Češi i Slováci, muži, ženy i mládež, máme tu před sebou velké úkoly. Ale my je splníme. V jednotě a svornosti, v lásce k vlasti i jednoho k druhému, splníme je!

Ano, budeme pracovat svorně a pilně na své národní roli. Budeme upevňovat a zdokonalovat náš lidově demokratický řád. Budeme rozvíjet a sřezit naše spojení s bratrským Sovětským svazem i ostatními slovanskými a lidově demokratickými státy, spojení, které je nám spolehlivou zárukou před opakováním Mnichova. To je naše československá cesta k rozkvětu a blahobytu, k udržení a zabezpečení svobody a nezávislosti, to je naše československá cesta k socialismu.

Já, drazí spoluobčané, jak jsem slíbil, budu v této práci vždycky s vámi a věřím, že vy budete všichni se mnou a s vládou a že tak uchováme a ještě

více zesílíme velkou vymoženost únoru — jednotu pracujícího lidu měst i venkova.

Dovolte mi proto, abych vám a vašim zástupcům v Národním shromáždění poděkoval za důvěru, kterou jste mi prokázali, a abych vám a celé naší republice přál zítřek stále krásnější a šťastnější.

Zdráv buď lidé československý! Uchvej ve cti odkaz předků a všech, kdož položili životy za svobodu vlasti, a rozmnožuj jej pilnou prací o novou slávu!

Zdrávo buď bratrské souročenství slovanských národů, všech lidových států a všech demokratických lidí na světě, které jsi praporečkem míru a dorozumění mezi národy!

Zdráva buď a vzkvétež Československá republika, jako země svobody a pokroku, jako šťastný domov všech svých občanů!

Stručný životopis presidenta republiky K. Gottwalda

President republiky Klement Gottwald se narodil 23. listopadu 1896 v Dědicích na Moravě. Rolnický původ zanechal v něm trvalé stopy, takže zůstal vždy blízký půdě a zájmům zemědělského lidu. Ve 12 letech byl dán do učení k příbuznému truhláři do Vídně, kde na vlastní osobě zakoušel křivdy páchané na českém národě. Ve Vídni však zakouší Klement Gottwald i celou tíhu práce učeně a tovaryše. Proto již r. 1912 se hlásí k dělnickému hnutí a vstupuje do tehdejší sociálně demokratické mládeže a do DTJ. R. 1914 v červenci se vrátil Klement Gottwald na Moravu, pracoval jako truhlářský dělník nejprve v Lipníku, později v Hranicích.

V prvních letech republiky po r. 1918 jako voják a později jako dělník v závodě Tusculum v Rousínově pracoval aktivně v sociálně demokratické levici a při založení KSC se přihlásil do jejich řad. R. 1921 odešel do Bratislavy a věnoval se cele práci ve straně. Stal v čele slovenského komunistického listu „Hlas Ludu“ a později nově založeného deníku „Pravda“. Tehdy se seznámil také s problémy Slovenska, vystihl význam slovenské otázky. R. 1925 byl zvolen do ústředního výboru KSC a odešel z Bratislavy do Prahy. R. 1929 byl zvolen pátým sjezdem KSC generálním tajemníkem strany a při volbách pak jejím poslancem. R. 1935 se účastnil v Moskvě sedmého světového kongresu komunistické internacionály a vynikajícím způsobem se podílel na vypracování zásad politiky lidové a národní fronty, které se staly základnou pro soustředění demokratických sil proti fašistické reakci.

Po tragických mnichovských událostech r. 1938 odjel do Moskvy, aby odtud řídil další boj za svobodu Československa. Jako vedoucí činitel moskevské skupiny naší emigrace formuloval

stanovisko KSC k 15. březnu, kde byly jasně obsaženy základní směrnice politiky komunistů po celou dobu okupace. Tyto směrnice určovaly později linii celého československého odboje.

V Moskvě spolupracoval Klement Gottwald pilně v moskevském rozhlasu a byl jedním ze zakladatelů Československých listů, v nichž vypracoval hlavní zásady protiněmeckého odboje. Domácím odboji narýsoval Gottwaldův manifest nový směr: Nastal čas přejít od pasivního odporu k vyšším bojovým formám v domácím odboji, hromadné sabotáže a konečně i k přímému partyzánskému boji se zbraní v ruce proti Němcům i proti jejich háchovským zrádným pomocníkům. Zároveň byla zdůrazněna nutnost semknutí všech protifašistických sil a po prvé byla vytyčena otázka tvoření národních výborů jako vedoucích orgánů odboje.

Když roku 1943 navštívil Moskvu president Dr. Edvard Beneš u příležitosti podepsání československo-sovětské smlouvy, Klement Gottwald formuloval hlavní základní a zásadní body, které se staly později obsahem košického vládního programu.

Dne 4 dubna 1945 jmenoval president republiky Klementa Gottwalda náměstkem předsedy vlády osvobozeného Československa a tuto funkci zastával Klement Gottwald i v druhé vládě Fierlingerově. Na III. sjezdu KSC v březnu 1946 byl zvolen předsedou KSC. Po volbách, z nichž vyšla KSC jako nejsilnější strana, jmenoval president republiky Klementa Gottwalda dne 2. července 1946 předsedou vlády.

Administrativní práce vládní, ze kterých již značná část ležela na bedrech Klementa Gottwalda v době, kdy byl náměstkem předsedy vlády, se ode dne, kdy se stal předsedou vlády, zmohoušobily. Je nepřehlédlná řada jeho

veřejných projevů, které měl v Praze a na různých místech republiky, na schůzích a manifestacích a na konferencích strany komunistické i významných celonárodních korporací jiných, dále projevy k dělnictvu v různých závodech, projevy k mládeži, k Sokolstvu, a četné jsou také jeho rozhovory s novináři domácími i zahraničními. Klement Gottwald vítal význačné zahraniční hosty v Praze, zvláště delegace slovanských a jiných spřátelených států. Sám se také zúčastnil cest oficiálních delegací do spřátelených států, na příklad do Polska, při kterých byly ujednány významné mezinárodní a mezistátní dohody. Mezi nejdůležitější takové cesty patří cesta vládní delegace, vedená Klementem Gottwaldem, do Moskvy, v červenci roku 1947, jejíž výsledky znamenaly bohatý přínos pro hospodářský rozvoj Československa a přinesly rozřešení mnohých československých hospodářských problémů, zejména svízelnou zásobovací situaci. Slovensko vzpomíná na příklad projevů předsedy vlády k výročí Slovenského národního povstání, velké jeho řeči na III. slovenském dnu na Děvině a jiných příležitostech, kdy přímo anebo prostřednictvím Sboru pověřenců se obracel k slovenskému lidu.

Rázné provádění dvouletky a přípravy pro pětiletku, činnost a práci Gottwaldovu jenom rozměžily.

Když po demisi zástupců strany národně socialistické, strany lidové a slovenské strany demokratické ve vládě byla jmenována 25. února 1948 druhá Gottwaldova vláda, jež do rukou presidenta republiky složila slib 27. února, vysvětlil předseda vlády Klement Gottwald 10. března 1948 v ústavodárném Národním shromáždění akční program nové vlády, na jehož uskutečnění nyní s ostatními členy vlády v obrozené Národní frontě usilovně dále pracuje. **Čl**

President republiky Dr. E. Beneš odstoupil

Vladimír Libovický:

President Dr. E. Beneš

Na mimořádném zasedání vlády 7. června 1948 oznámil ministerský předseda Klement Gottwald, že president republiky listem ze dne 7. června 1948 se vzdal svého úřadu. List presidenta republiky zní:

Pane předsedo vlády, dne 4. května t. r. oznámil jsem Vám svůj definitivní úmysl resignovati na prezidentskou funkci. Prodiskutovali jsme tehdy toto mé rozhodnutí v souvislosti s problémy celkové politické situace; sdělil jsem Vám též, že také lékaři mi doporučují abych vzal ohled na svůj dnešní zdravotní stav.

Odvoláváje se na tento náš rozhovor, prosím Vás, abyste oznámil Národnímu shromáždění mé rozhodnutí

a požádal je, aby vzalo laskavě na vědomí moji resignaci na odpovědný úřad, jímž mne jednomyslnou volbou dne 19. června 1946 počtilo. Děkuji mu za jeho důvěru, děkuji za důvěru a lásku lidu, která mi byla vždy nezmírnou posilou a kterou jsem se snažil nezklamat.

Přeji všem svým drahým spoluobčanům, jejich odpovědným zástupcům a jejich vládě, aby republika zůstala ušetřena všech pohrom, aby všichni žili a pracovali v snášenlivosti, lásce a odpouštění, svobody přáli a svobody svědomitě užívali.

Věřím v dobrého genia našeho lidu a věřím v krásnou budoucnost naší drahé republiky. Váš

dr. Edvard Beneš, v. r.

Zůstane navždy v našich dějinách

Na mimořádné schůzi vlády dne 7. června 1948 ministerský předseda Kl. Gottwald, že se president Dr. Edvard Beneš vzdal svého úřadu. Protě učinil předseda vlády tento projev:

Vážení páni a paní! Vyjadřuji jistě názor celé vlády, vyslovuji-li hlubokou lítost nad tím, že dr. Edvard Beneš opouští úřad presidenta republiky. Jak vyplývá z jeho dopisu, snažil jsem jej po dosti dlouhou dobu odvrátiti od jeho úmyslu. Informoval jsem o tom též vládu a na zasedání 25. května jsem předložil i lékařské dobrodzání o zdravotním stavu pana presidenta. Jestliže pan president na svém úmyslu trvá a lékařské rady jsou velmi naléhavé, jest nám vzíti jeho prohlášení na vědomí, vysloviti souhlas s jeho projevem a vyjádřiti mu nejvšechnější díky za velké služby, které lidu a republice prokázal.

Chťel bych přitom zdůraznit, že i když dr. Edvard Beneš odchází z funkce presidenta republiky, zůstává již navždy v dějinách naší republiky, v dějinách velkého zápasu československého lidu za svobodu a nezávislost, za stát pokrokový a sociálně spravedlivý.

Již sama jeho první volba roku 1935 je pro to pamětihodná. Dr. Edvard Beneš byl tehdy zvolen jako levicový, demokratický kandidát proti reakčním snahám agrárně kapitalistických sil, které již tehdy chtěly svrhnout republiku na cestu kapitulace před hitlerovským Německem. Bylo proto pochopitelné, že v době Mnichova i po něm se proti presidentu Benešovi soustředila zloba nepřátel a že byl odstraněn ze svého úřadu.

President dr. Edvard Beneš však neustal v zápasu o svobodu Československa a v zahraničí se stává do čela odboje proti německým okupantům. Projevil přitom hluboké pochopení pro nový politický ráz této války i našeho odboje. Pochopil, že z této války

vzejde nové obrozené Československo, které si vytvoří pevné záruky, aby se již nikdy nemohl opakovat Mnichov. První touto zárukou bylo úzké spojení se Sovětským svazem, druhou lidový řád republiky, který by odstraní od moci zrádné vrstvy agrárně kapitalistické buržoazie a dal rozhodování o osudu země vskutku do rukou lidu.

V duchu těchto zásad postupoval i po svém slavném návratu do vlasti, kdy sám razil heslo, že naše nová republika má být republikou socialistickou. Památne znárodnovací zákony, stejně jako i jiné zákony, určující lidově demokratický ráz republiky, poneseu navždy jeho podpis. Také v letošním historickém únoru zůstá věren lidu a odkazu našeho odboje, když podepsal nové složení vlády, která měla zajistit další pokojný rozvoj státu.

Proto dnes, vážení pánové, zahrnujeme jeho rozhodnutím, vzdáváme mu čest jako důstojnému následníku presidenta Osoboditele, jako hlavě našeho osvobozeneckého zápasu i jako spolumstaviteli našeho nového řádu.

A nechť zároveň přijme naše ujištění, že všechny naše síly patří a budou patřit velikému úkolu, který vyjádřil ve svém posledním prezidentském dopisu, „abychom všichni žili a pracovali v snášenlivosti, lásce a odpouštění, svobody přáli a svobody svědomitě užívali“.

Nechť, podle jeho slov, dobrý genius našeho lidu nás vede vpřed, v krásnou budoucnost naší drahé republiky.

Dovoďte mi nakonec učiniti návrh, aby dr. Edvardu Benešovi byl v uznání jeho zásluh o národ a stát přičten doživotní čestný plat ve výši platu presidenta republiky a propůjčen k doživotnímu užívání zámeček Lány s veskerým příslušenstvím.

Pro celý národ, pro každého vlastence byl náš president Budovatel zářícím příkladem, vzorem a v nejtěžších dobách nadějí. Vedl nás v dobách těžkých, dával nám naději v lepší budoucnost. Dnes, když odchází z úřadu presidenta naší drahé republiky, nepouští nás, bude i nadále mezi námi. Jeho pochopení pro demokracii lidovou, jeho celý život se stane pro nás odkazem, ve kterém půjdeme. Nestačí malý článek k popsání jeho plodného života. Jisto jest, že to byl nejpokrokovější a největší státník současných dějin, daleko sahající za hranice našeho státu. Málokterému diplomatovi se stalo, aby byl vážen a ctěn celým světem a ještě za života přešel do dějin národa.

Jeho dětství nebylo nikterak lehké. Nejmladší ratolest početné rodiny má zájem o knihy. Z těch přímo ssaje vědomosti. Těžko se probíjí na studiích, vydělává si dopisováním do novin, dává lekce žákům a musí velmi šetřit, aby mohl studia dokončit. Když přijel z Kožlan do Paříže v srpnu 1905, měl v kapsa 30 franků a slib redaktora Práva lidu, že dostane honorář za články, které napíše. Bylo mu tenkrát 21 let. Studoval v Praze, Paříži, Dijonu a Berlíně a dosáhl hodnosti doktora práv a filosofie. Po návratu do Prahy se stal profesorem na Československé obchodní akademii, roku 1912 byl jmenován docentem sociologie na pražské universitě a o rok později na pražské technice. Svému universitnímu učiteli Masarykovi se přiklonil záhy i politicky a od začátku první světové války byl důvěrníkem Masarykovým. 1. září roku 1915 uprchl do ciziny a pracoval ve Švýcarsku, v Paříži, v Londýně a v Římě, aby Češi a Slováci dosáhli politické a státní samostatnosti. Od října 1918, když se tvořila československá zahraniční vláda, byl v ní ministrem zahraničních věcí, kteroužto funkci podržel ve všech československých vládách domácích až do roku 1935, kdy 18. prosince byl zvolen presidentem republiky. V době, kdy byl ministrem zahraničí, se osvědčil jako veliký státník na fóru mezinárodním a získal si obdiv všech státníků. Byl předsedou společnosti národů, statečně odrazil tenkrát revisionistické tendence Maďarů, a hlásal myšlenku světového míru a kolektivní bezpečnosti. Nebylo jeho vinou, že tenkrát krátkozrací politikové světa nedali na jeho úsilovné volání: „Pozor na Hitlera!“ Byli shovívaví a doplatily na to potom celé národy. V roce 1938, kdy Němci v Československu umále vyvolali krizi, nesl dr. Beneš hlavní břemeno v jednání s nimi. Zásah velmocí a mnichovská dohoda znemožnily však jeho snahu. A tak byl nucen 22. X. 1938 opustit Československou republiku. Po krátké zaslávce v Londýně odešel dr. Beneš jako profesor na chicagskou universitu. Velkým posílením domácího odboje, který vznikl zejména po obse-

zení českých zemí nacistickou armádou, byly protesty, které dr. Beneš 16. března 1939 zaslal britskému ministerskému předsedovi Chamberlainovi a francouzskému ministerskému předsedovi Daladierovi, kteří podepsali mnichovskou dohodu, dále americkému prezidentovi Rooseveltovi a sovětskému komisaři zahraničních věcí Litvinovovi a také generálnímu sekretáři Společnosti národů. Tyto protesty, které brzy kolovaly v opisech mezi českým lidem, byly ujištěním, že dr. Beneš vystupuje ze svého soukromí a ujímá se vedení osvobozovacího boje, jehož heslem, vyhlášeným v USA, bylo: „Svobodné Československo ve svobodné Evropě“.

Pak následovalo šest let těžké práce, až pak stanul první po šesti letech znovu na československé půdě 3. dubna 1945 v Humenném. Zastávka v Košicích a svobodná Praha vítala svého oblíbeného presidenta. Ovšem po příjezdu do Prahy začala presidentovi každodenní nepřetržitá práce. Budoval, organizoval, dbal hlasu lidu, byl demokratem ve své funkci presidenta, a takovým pro nás zůstane stále. Jeho jméno bude navždy svázáno s největším činem naší samostatnosti, lidovou demokracií, je však také vepsáno i do dějin svělových a na místě nejčestnějších mezi bojovníky o světový mír. Odchází z funkce presidenta Československé republiky, zůstává však stále s námi. Přejeme mu hodně zdraví, aby si mezi námi ještě dlouho pobyl a užil v klidu plody své práce, které ještě přijdou.

Složení nové vlády NF

President republiky přijal návrh designovaného předsedy vlády Antonína Zápotockého

President republiky přijal v úterý krátce před 13. hodinou dosavadního úřadujícího náměstka předsedy vlády Ant. Zápotockého, který mu předložil návrh na složení nové vlády republiky. Pan prezident návrh schválil a jmenoval předsedu vlády Antonína Zápotockého. V dosavadní vládě byly provedeny jen menší změny. President republiky přijal poté členy dosavadní i nové vlády. V krátkém proslovu ocenil plodné výsledky práce vlády poúnorové a vyslovil přesvědčení, že nová vláda bude s ním, jako presidentem republiky tak dobře spolupracovat jako pracovala odstupující vláda za předsednictví Klementa Gottwalda. Členové nové vlády siožili potom do rukou presidenta republiky předepsaný slib. Vláda má tyto členy:

Předseda vlády: **Antonín Zápotocký**
I. náměstek předsedy vlády: **Vilém Široký**

II. náměstek předsedy vlády: **Zdeněk Fierlinger**

III. náměstek předsedy vlády: **dr. Jan Ševčík**

Ministr národní obrany: **arm. gen. Ludvík Svoboda**

Ministr zahraničních věcí: **dr. Vlado Clementis**

Ministr zahraničního obchodu: **dr. Antonín Gregor**

Ministr vnitra: **Václav Nosek**

Ministr financí: **dr. Jaromír Dolanský**

Ministr školství a osvěty: **prof. dr. Zdeněk Nejedlý**

Ministr spravedlnosti: **dr. Alexej Čepička**

Ministr informací: **Václav Kopecký**

Ministr průmyslu: **Augustín Kliment**

Ministr zemědělství: **Julius Ďuriš**

Ministr vnitřního obchodu: **František Kračír**

Ministr dopravy: **Alois Petr**

Ministr techniky: **dr. ing. Emanuel Šlechta**

Ministr pošt: **dr. Alois Neumann**

Ministr sociální péče: **Evžen Erban**

Ministr zdravot.: **P. Josef Plojhar**

Ministryně výživy: **ing. Ludmila Jankovcová**

Ministr pro sjednocení zákonů: **dr. Vavro Šrobár**

*

Nové Národní shromáždění. Od voleb do Národního shromáždění dne 30. května uplynulo sotva 14 dní, vnitropolitický život Československa však mezitím prožil události velkého významu. President republiky Dr. Edvard Beneš oznámil 7. června dopisem předsedovi vlády svůj úmysl resignovat na presidentskou funkci a vláda v důsledku toho zmocnila svého předsedu Gottwalda, aby podle příslušného ustanovení ústavní listiny svolal Národní shromáždění k ustavujícímu zasedání už na 10. června, neboť několik málo dní po tom, 14. června, připadlo Národnímu shromáždění splnit jedno z vrcholných práv československého zákonodárního sboru: zvolit novou hlavu státu.

Dne 10. června sešli se tedy nové zvolení poslanci, aby především složili jako zákonodárni zástupci lidu slib věrnosti republice. Předsedou nově zvoleného Národního shromáždění byl zvolen posl. Dr. Oldřich John, zvoleno bylo i 24 členné předsednictvo Národního shromáždění a hned se ustavily i sněmovní výbory. Sněmovna vzala s politováním na vědomí, že Dr. Edvard Beneš se vzdal úřadu presidenta republiky a ve zvláštní adrese mu vyslovila své vřelé a upřímné díky za veliké služby vykonané národu a státu, zejména při vzniku a obnově Československé republiky. Hned potom parlament přistoupil ke své činnosti zákonodární, k projednávání a vydávání nových zákonů. Nové Národní shromáždění československé začalo svou činnost už v první své schůzi prací pro národ a republiku a v tomto znamení chce také plnit svou funkci i v budoucnosti.

Nový československý parlament —

Lidice budou žít!

Jméno české vesničky Lidice stalo se pojmem, který stačí pouze vyslovit, aby vyvolalo mnoho vzpomínek a zamýšlení. Toto slovo je opravdu zvon a jeho hlás nejen připomíná mrtvé, ale také promlouvá k živým. Jméno Lidic prošlo celým světem. Pokojná česká vesnička byla vyvrácena ze svých kořenů a srovnána se zemí; mužové byli zabiti a ženy a děti odvezeny do koncentračních táborů. To vše bez soudu, bez důkazů, jenom proto, že K. H. Frank chtěl dokázat, co by se stalo s tím, kdo by se postavil proti nacistické zvlí. K. H. Frankovi nestačilo, že vyvraždí a se zemí srovná poklidnou vesnici. Dal ohlásit svůj čin rozhlasem; zpráva o zničení Lidic se dostala do ciziny, kde vyvolala nebyvalý ohlas; po celém světě se ozvalo: Lidice budou žít!

Dnes Lidice žijí několikerým životem. Jako smutná vzpomínka i jako varování. Není v lidských silách vrátit život těm lidským mužům, ženám a dětem, které popravila nacistická zvlí. Ale už pomalu vyrůstají nové Lidice; s pomocí mezinárodní a za účasti naší mládeže vzniká nová, živoucí česká vesnice. Budou žít nové a skutečné Lidice. Hlavně však pojem Lidic patří dnes opravdu nejen do slovníku každého Čecha a Slovaka,

ale má také platnost a závažnost vskutku mezinárodní a lidskou.

V Lidicích, které K. H. Frank srovnal se zemí, shrnul nacismus celou svoji nenávisť, hrubost, vládyčtivost a bezohlednost. Nacismus má na svědomí desítky milionů životů, utrpení a slzy desítek milionů. Lidice jsou slovem, které stručně a hrůzně výrazně připomíná celou hrubost a zločinnou zvlí nacismu v jediném slově a pojmu. V tomto smyslu bychom neměli jenom vzpomínat, jak K. H. Frank zničil tuto poklidnou českou obec, ale měli bychom se také zamýšlet nad tím, jak bychom pro budoucnost zabránili, aby se znovu někde na světě nerozplemenil zrůdný nacismus, který by mohl vésti k novému ničení lidských životů a nadějí. Když K. H. Frank srovnal Lidice se zemí, zaznělo opravdu celým světem mohutné: Lidice budou žít! Budou žít klidným životem české vesnice, ale budou žít i Lidice jako pojem, jako závazek a slib, že pokrokové a mírumilovné lidé se budou stále pevněji držet v houfu, aby se nikdy nemohlo opakovat to, co za druhé světové války zničilo tolik lidských životů. V Lidicích ukázal německý nacismus a fašismus, co dovede: proto pojem Lidic nám říká, že musíme být bdělí, že musíme být na stráži.

jak uvedl jeho předseda Dr. John v programovém prohlášení — má a také chce uskutečnit u nás pravý smysl socialismu v duchu doporučení presidenta Dr. Beneše, jímž se s námi loučil, odchází ze svého vysokého úřadu, abychom totiž žili a pracovali ve snášenlivosti, lásce a odpouštění, abychom svobody přáli a svobody svědomitě užívali. I když v těchto okamžicích doléhá na nás smutek z odchodu presidenta Dr. Edvarda Beneše z aktivního politického života, výhledy a úkoly, jež se rozestírají před námi, nás naplňují důvěrou v dobrou budoucnost státu a lidu. Politické obzory vnitřní státu jsou naplněny nadějí na vnitřní mír. Náš parlament se stává novým nejen zevně, ale i svou vnitřní náplní. Nebude to už parlament formální demokracie, nýbrž lidově demokratický parlament dorozumění, svornosti, budování a spolupráce. Nová ústava podstatně rozmožila funkci parlamentu v československém veřejném životě a dává mu předpoklady, aby z něho vznikla taková zákonodárná kontrolní a lidová instituce, jakou lid potřebuje a chce. Ústy a činy členů nového československého Národního shromáždění bude mluvit a jednat český a slovenský lid — a my věříme, že to budou vždy slova poctivá a práce dobrá. JS

Lidice nás zavazují

Hořce zní slovo Lidice. To červnové ráno, kdy smečky wehrmachtu se sjížděly k Lidicím jako vlci, toužící po krvi, je pro nás bolestným poučením.

Ty rozmetané domy, zničily i ten nejmenší je památkem v srdcích milionů Čechů, to utrpení, které se nedá ničím změřit, ty žalující oči, hledící vstříc hrdě a vražedným zbráním esemanů a sepnuté ruce lidských mučedníků prosí: „Nezapomeň, věrný Čechu!“

Nezapomeneme na vaše utrpení, na vaši krev, která ulpěla na špinavých rukou bestialních vrahů, nezapomeneme na hrůzy, které jste prožívali, aby národ mohl opět svobodně žít. Vaše životy nadarmo utraceny nebyly. Slovo Lidice nás k Vám mrtvým, žijícím však v našich srdcích a v srdcích všech mirumilovných lidí celého světa, připoutává.

Na cestě, po které dnes jde celý národ, opřen o společnou jednotu, zocelen příkladem Lidic, Ležáků, prolité krve a národního utrpení, není slovo válka. Naše cesta přímá, po které všichni dojdeme k spravedlivějším zítřkům, prostým sobecké zloby a závisti,

cesta národní svobody, státní svrchovanosti a nezávislosti — cesta socialismu.

A na této cestě jste nám vy, Lidice a vaši mučedníci, živou výstrahou.

Smetli jsme s ní všechnu plevel, všechnu zlobu, která přivádí národ na pokraj zkázy, v otroctví, v hlad a bídu, smetli jsme všechnu nenávisť starého kapitalistického řádu, který Vás hrdě Lidice zavinil, smetli jsme jej v květnu 1945, porazili jsme jej únorovým vítězstvím pracujících měst i venkova a dovršili jsme jeho porážku ve vítězných volbách dne 30. května. Proto, aby jméno Lidic zůstalo závazným.

Plameny z domků Lidic nám svítí na cestu socialismu a z utrpení lidických mučedníků se rodí nová socialistická společnost.

Ani my, vojáci, na Lidice nezapomeneme a při vzpomínce na ně každý pevněji sevřeme zbraň s hrdostí nad tím, že je nám dopřáno hájit mravní ideály hrdinných lidických mučedníků. Slibujeme si dnes, že nikdy, i kdyby to stálo naše životy, nedopustíme, aby se tragédie Lidic znovu opakovala.

ČET. JAR. HRABEC

Budme si ozaj bratmi!

Mnoho se teď mluví o jednotě Čechů a Slováků. I nová ústava plně pojala práva Slováků. Přece však se vyskytují jednotlivé případy, které kazí to, co bylo úsilím všech poctivých Čechů a Slováků vybudováno.

My, volyňští Češi, kteří jsme dokonale poznali bratry Slováky za bojů o svobodu, byli jsme jim a budeme o pravdivými bratry, což také zaručí naši jednotu, zpečetěnou společným bojem, strádáním a společným vítězstvím. A nyní, co nám o tom píše jeden bratr Slovák:

Ako predošlé roky tak aj tento rok využil som svoju dovolenku tak, že som navštívil svojich rodičov, ktorí pracujú už dlhé roky ako sezónni robotníci v Čechách. Pracujú svedomite a radi, ako každý statočný Slovák, ktorý je na túto prácu doteraz odkázaný. Prezradím tiež, že moji rodičia pri tejto práci zostarli. Nehnevajú sa pritom ani na to, že pri tom nezbohatli. Ved aj tak bohatstvo považovali vždy za niečo, čo nevie človeku zaručiť trvalú spokojnosť, šťastie a spravodlivosť. Naproti tomu však s hrdosťou a s určitým zadostiučinením prichodí mi zdôrazniť skutočnosť, že skoro tridsaťročná statočná a obetavá práca mojich rodičov priniesla pre nich dosť bohaté ovocie. Týmto ovocím je ich početná rodina, ktorej zabezpečili nielen každodenný chlieb, ale aj lepšiu budúcnosť. Táto lepšia budúcnosť platí menovite pre ich synov, z ktorých jeden je účtovníkom a druhý praktikanom na hospodárstve, na ktorom všetci

pracujú. No, nebude azda od vecí, keď spomeniem aj to, že najstarší syn, pisateľ týchto riadkov, bol ešte za prvej ČSR redaktorom skromného pohraničného týždenníku Severočeský list v Tepliciach-Sanove. Či nie je toto dosť sladké ovocie jednej z nespočetných rodín sezónnych poľnohospodárskych robotníkov!

Je pochopiteľné, že za týchto okolností mám na svojich rodičov, na české pohraničie a na sezónnych poľnohospodárov veľa milých spomienok. Preto tiež tieto miesta tak rád každý rok navštevujem. Pri týchto návštevách stretávam sa občas aj so svojimi dávnymi kamarátmi a spolužiakmi. Je to ozaj milé stretnutie. Pravda, stáva sa tiež, že nie kedy človek na niektoré tváre sa nevie už ani rozpoznať a preto dochádza často aj k omylom a zámennám osôb.

Pri terajšej mojej návšteve rodičov a súrodencov bol som zasa milo prijatý a podobný zostal aj môj celkový dojem z krátkého pobytu v pohraničí, menovite v žateckom kraji, kde som strávil značnú časť svojho detsva. Len pri ceste z Prahy do Žatca stretol som sa žiaľbohu aj s jednou nemilou príhodou, ktorú zapríčinil jeden menej svedomitý a menej statočný železničný sprievodca, ktorý nevedel opanovať svoje nervy a na skupinu robotníkov Slovákov chcel zavolať žandárov. Prečo! Preto, lebo vlak bol preplnený a keďže spomenutí robotníci, ktorí sa vracali zo Slovenska, kde volili, nemali inde miesta, postavili sa vedľa svojich

kuľrčkov do chodby vozňa. Pri tejto nemilej scéne bolo by azda došlo k výtržnosti, lebo robotníci boli do istej miery urazení a následkom toho aj rozhnvaní. Našli sa však rozumní ľudia a napokon aj dotýčny sprievodca našiel strednú zlatú cestu a s cestujúcimi robotníkmi Slovákami sa smieril k obaľnej spokojnosti.

Priznám sa, že do tohto prípadu som tiež zasiahol a preto s plným vedomím bratského porozumenia chcem zdôrazniť skutočnosť, že sa musíme všetci, Slováci a Češi poušľovať o neustále prehlbovanie skutočnej a všestrannej bratskej spolupatričnosti a vzájomnej, ale nadovšetko úprimnej lásky. V dnešných nesmierne vážnych časoch je to jednou z našich najdôležitejších životných podmienok. Správne na prípad reagoval jeden môj cestujúci, keď poznamenal, že často to, čo sto statočných ľudí napraví, to ľahko jeden nestatočný pokazí.

Preto nám musí byť vecou srdca a svedomia, aby sme sa všetci všetkými svojimi silami a možnosťami na každom kroku usilovali osvedčiť sa každým svojim počínom za skutočne úprimné bratstvo medzi Čechmi a Slovákami. Tu, v českom pohraničí musí to byť našim životným príkazom. Len úprimné bratstvo medzi bratským národom českým a slovenským, bez rozdielu politického presvedčenia a stavovskej príslušnosti alebo obliečenia a vzdelania prispeje v pohraničí k silnej, dnes tak potrebnéj jednotě a síle národa a štátu. —

Volyňští Čechové volili vlastenecky

Na Žateckém okrese je usídleno několik tisíc rodin volyňských Čechů. Přišli k nám s vojsky generála Svobody, když před tím se probojovali v bezpočetných bojích německou frontou.

Jsou známy velké bitvy u Sokolova, Dukly a na ukrajinské frontě, kde Volyňští bojovali po boku slavné Rudé armády a vytlačovali německá vojska z území SSSR. Slavné byly jejich činy, ale také velké bylo jejich utrpení. Když německá vojska přepadla SSSR, byli Volyňští mezi prvními, kteří utrpěli německou invasi. Jejich vesnice na Volyni byly zrušeny a vypáleny. Vzpomeňme strašného osudu Českého Malína na Volyni, který Němci zničili a vyvraždili stejně tak nelidským způsobem jako naše Lidice. Volyňští Češi vstupovali houfně do řad Rudé armády a po jejím velikém vítězství přišli se svým velitelem generálem Svobodou do Prahy. Odtud pak přišli na Žatecko, které pomáhali osvobodovat a později osídlovat. Rodiny jejich zůstaly přes rok ještě na Volyni a Žatecko ještě dnes vzpomíná, jak radostně byly rodiny volyňských bratří uvítány loni v zimě při svém příjezdu do Žatce. Byly uvítány soudr. ministrem Zdeňkem Nejedlým a tisíci občany žateckými. Rozjely se pak do různých obcí okresu žateckého a dnes společně se starousedlíky a nově příšlymi osídlenci z vnitrozemí budují, pracují a zvelebují náš krásný a bohatý žatecký chmelařský kraj. Volyňští jsou velmi dobrými hospodáři a pěstители našeho drahocenného chmele. Během krátké doby se úplně sžili s místním obyvatelstvem a splývají s ním úplně.

Přišli do staré vlasti, ze které kdysi nepřítel vypudila jejich předky. Udrželi si jak českou mluvu, zvyky, písně, tak i českou povahu a hlavně českou houževnatost v práci. Tak, jako na Volyni se vyznačovaly jejich obce vzorným uspořádáním, čistotou, výstavbou a racionálně vedeným hospodářstvím, tak opět dnes v nových poměrech rychle uplatňují svůj poměr k práci a hroudě, která jim byla přidělena. Jsou z většiny zemědělci. Jen v Žatci provozují obchod a řemesla. Naše KSC již od prvních dnů jejich příchodu na Žatecko hledala k nim přátelský poměr. Komunisté, kteří byli na Žatecku prvními organizátory administrativy přišli s Volyňskými do denního styku a denně je uvědomovali o velikých budovatelských snahách KSC na celém našem pohraničí.

Volyňští Češi, a řekněme si to upřímně, nebyli nijak zvlášť politicky vyhranění, nebo zaměření. To dobře vystihly některé reakční elementy na Žatecku a mistrně zaměřenou šeptanou vnášely do řad volyňských Čechů neklid. Vše, co podnikali komunisté v Gottwaldově vládě bylo zkreslováno a tendenčně šířeno v řadách volyňských Čechů. Reakce chtěla svest bojovníky od Sokolova a Dukly na zcestí. Neměla však v řadách volyňských Čechů štěstí. Zůstali pevní a našeptávaní reakce plně odmítli. Reakci odpovídali zvýšeným výkonem a zvelebováním

svých hospodářství a podniků. Uvěřili komunistům, Gottwaldovi, Durišovi a zapojili se do budovatelské práce na celém okrese žateckém.

A takové jsme je zastihli i v historických dnech únorových. Tak, jako drželi v práci krok s ostatními, tak také v únoru se postavili po bok těch, kteří udrželi klid a demokracii v republice. Hlásili se všude k práci. Pracovali v akčních výborech, zúčastňovali se národních směn a bojovali o prvenství v práci pro stát a jeho lidové demokratické zřízení. Nezadali si v ničem a přirostli nám svým otevřeným a nesmlouvavým postojem ještě úžeji k srdci. Náš svazek s nimi je dnes nerozborný, což se ukázalo také při posledních volbách, ve kterých Volyňští volili vlastenecky. Volili jednotnou kandidátku obrozené NF. V čistě volyňských obcích nebyl odevzdán ani jeden bílý lístek - nebyl ani jeden zrádce lidové demokracie. Volyňští šli a volili otevřeně jednotnou kandidátku a tak se zapsali čestně do dějin našeho kraje, který je dnes českým osídleným novým domovem. Svaz Čechů z Volyně již ve svém předvolebním svolání vytýčil ideové směrnice a vyhlásil společné heslo „Kdo má republiku rád, bude pro ni hlasovat“.

A volyňští bratři, věrni tomuto heslu a pamětlivi všech těch padlých bratří na frontách, volili tak, jak jim kázal odkaz těch, kterým nebylo dopřáno živým vrátiti se do osvozené vlasti.
Evžen Valčák.

Sokolská výstava

Slovanská zemědělská výstava má velký a zasloužený úspěch; byla dobře udělána, užila zcela nových prvků a dovedla spojit obsah zemědělské výstavy s prvky české kultury a českého umění. Úspěch této výstavy se projevil i tím, že počet jejích návštěvníků přesáhl daleko již počet lidí, kteří přišli na slavnou jubilejní výstavu v r. 1891. Proto také byla tato výstava prodloužena a potrvá až do dnů sletových.

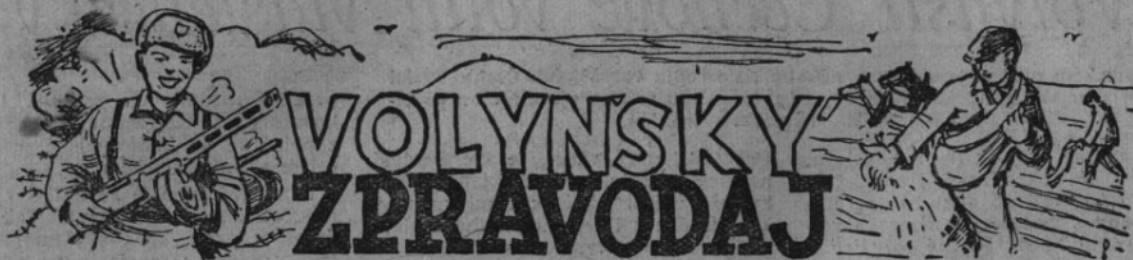
Sokol počítal s tím, že k XI. všesokolskému sletu uspořádá na výstavišti svoji sokolskou výstavu, která názorně ukáže, čím byl a co v životě národa a republiky znamenal Sokol. Význam Sokola jasně ukáže právě XI. všesokolský slet; jeho význam je dnes znášen i tím, že Sokol je základem celé naší tělovýchovy. Už zakladatelé Sokola říkali: Co Čech — to Sokol. Dnes se tato slova uskutečňují aspoň potud, že Sokol přejímá celou československou tělovýchovu. Zástupci ČOS projed-

nali s min. Durišem možnosti uspořádání sokolské výstavy. Našlo se řešení: bude Slovanská zemědělská výstava a bude i výstava Sokola, která zaujme střed výstavy, nově postavené pavilony před průmyslovým palácem. Návštěvníci Slovanské zemědělské výstavy budou se moci seznámit i s tím, co chce svojí výstavou říci Sokol. Bude tu znázorněn život sokolských žup; bude zde obraz všech předchozích sletů, budou zde shromážděny nejdrahocennější památky ze života zakladatelů Sokola.

V Sokole vytvořil český národ svoji samostatnou a národně svéráznou organizaci. Byla to organizace, která v době Rakousko-Uherska byla mněna jako národní, české vojsko; měla být a také byla školou národní kázně. Sokol chtěl něco více, než jen tělovýchovu. Usiloval o uskutečnění slov, že jen ve zdravém těle je zdravý duch; proto Sokol posiloval, napřimoval českou pátef. Proto také

proti Sokolu byla namířena zloba Vědů za první světové války i zloba nacistů za druhé světové války. Dějiny Sokola jsou i dějinami českého národa a jeho úsilí o svobodu. Sokol byl vždy učitelem a mluvčím uvědomělého slovanství. Byl vzorem pro sokolské organizace jiných slovan-ských zemí; jeho zásluhy o slovan-skou vzájemnost, o vzájemné sebe-poznávání jsou nemalé; jsou tím větší, že spadají do dob, kdy skutečných pěstitelů této pravé, pracovní slovan-ské vzájemnosti nebylo právě mnoho.

— Je dobře, že sokolská výstava bude ve středu Slovanské zemědělské výstavy. Její návštěvníci budou mít možnost si znovu a znovu na výstavě Sokola uvědomit, co Sokol znamenal pro národ, demokracii, pro fyzický a mravní rozvoj národa, co udělal pro sjednocení národa, v němž na sebe nyní vzal vedení celé jeho tělovýchovy, která usiluje o zvýšení fyzických i hmotných sil lidu.

Zprávy svazu

Ministr národní obrany arm. gen. L. Svoboda přijal dne 1. června t. r. našeho zástupce v Praze škpt. Kozáka, který informoval p. ministra o našich běžných záležitostech. Pan ministr projevil znovu zájem o to, jak jsou usídleny a existenčně zajištěny především vdovy po padlých bojovnících za svobodu z řad vol. Čechů.

Nové odbočky Svazu Čechů z Volyně. Výměrem ZNV v Brně čj. 24001-II/12-1948 ze dne 1. června 1948 bylo povoleno založení okresní odbočky SČzV v Loděnicích pro okres Mikulov. Výměrem ZNV v Praze čj. I/6-1744-1948 ze dne 3. června 1948 byla povolena odbočka v Chomutově, výměrem čj. I/6-1487-1948 ze dne 13. května 1948 odbočka v Lanškrouně a výměrem čj. I/6-1483-1948 ze dne 13. května 1948 odbočka v Horšovském Týně.

Udělování čs. státního občanství reemigrantům. Upozorňujeme všechny reemigranty vol. Čechy, že ústavním zákonem č. 7107 ze dne 28. dubna 1948 byla prodloužena lhůta k podání žádosti o udělení československého státního občanství podle §§ 1 a 2 ústavního zákona ze dne 12. dubna 1946 č. 74 do 31. prosince 1949.

Svaz Čechů z Volyně upozorňuje volyňské krajané, aby nezasílali Svazu ruská potvrzení (vydaná ruským peněžním ústavem) o odevzdání obligací, rovněž tak potvrzení vydaná Národní bankou československou. — Zasílají se Svazu pouze obligace (rusky: obligacija zajoma). — Ti, kteří mají ruská potvrzení o odevzdání obligací, nechtě se dodatečně hlásit na příslušné okresní filiálky Národní banky československé, kde se tato vymění za potvrzení česká. S těmi pak, a rovněž i ti, kteří již tato česká potvrzení mají, nechtě vyčkávají, bude-li se něco ještě vyplácet. Bude-li něco se vyplácet, Věrná stráž přinese oznámení.

Blahopřání. Svaz Čechů z Volyně upřímně blahopřeje por. Vladislavě Botašové z Volkova, por. Jifině Jirákové ze Zdobuňova, por. Lidii Sokorevičové ze Žitomiru a por. Ireně Šmidtové z Mlynova, které úspěšně absolvovaly dvouletou ošetrovatelskou školu Čs. Cerveného kříže v Praze a tak dokázaly, že se vol. ženy stejně dobře dovedou uplatnit v učení, jako se uplatnily v praxi na frontě.

Staňte se ošetrovatkami! Mladé volyňské Češky, které by se chtěly věnovati povolání ošetrovatky a chtěly by absolvovati ošetrovatelskou školu, upozorňujeme, že o podmínkách přijetí a studiu na této škole dostanou podrobné informace od ministerstva zdravotnictví, ošetrovatelský referát v Praze III.

Uznání je řídkým, tím ale vzácnějším zjevem. Hřeje příjemně a posiluje k další práci — Takovým důkazem uznání pro redakci Věrné stráže jsou prosté a milé dopisy od našich čtenářů — volyňských krajanů, které občas dostaneme mezi dopisy, jejichž obsahem jsou většinou stížnosti špatně osídlených, žádosti o podporu a pomoc a pod.

Uveřejňujeme dnes jeden takový srdečný, ač stručný dopis:

„Ctělá redakce! Uvědomuji Vás, že Vám posílám dárek 500 Kčs ve prospěch Vaší práce pro nás volyňské Češky. Děkuji Vám ze srdce za Vaši bratrskou snahu a pomoc a přeji Vám mnoho zdaru a zdraví. V přátelské úctě Václav Zrout, v Karli čp. 84, okr. Litomyšl.“

Děkujeme Ti, bratře Zroute, za dar i za uznání. Děláme všechno, o čem jsme přesvědčeni, že prospěje volyňským Čechům jako celku. Věříme pevně, že i ti jednotlivci, kteří nechtí nebo nemohou pochopit naši upřímnou snahu, ocení jednou práci a význam našeho malého, ale našim srdcím velmi blízkého časopisu.

Věrná stráž vyrostla z našich potřeb, našim potřebám bude sloužit.

Budujeme sociální fond

Na křtinách u br. Alexandra Schovánka v Horní Libině na podnět br. Vladimíra Schovánka bylo vybráno celkem 1.150 Kčs, z toho 550 Kčs věnováno pro sirotky a vdovy po padlých, 600 Kčs bylo darováno na pamětní desku I. a II. odboje při prav. církvi v Šumperku.

Na svatbě br. Antonína Vejchody se sl. Květoslavou Zapletalovou v Jeseníku, konané dne 5. června 1948 tamtéž, bylo vybráno na podnět p.

Věry Liškové z Větrušic a p. Pospíšila z Jeseníku na pomoc vdovám a sirotkům po padlých vojácích 1.300 Kčs. — Všem milým dárcům co nejvříve děkujeme a novomanželům přejeme hodně manželského štěstí.

Různé zprávy

Všem pozůstalým po zahr. vojácích II. odboje v okrese žateckém! Pozůstalí po zahr. vojácích se vyzývají, aby se ihned — nejpozději však do 25. června t. r. — přihlásili v sekretariátu Svazu bojovníků za svobodu v Zátci, Stalinova třída, proti kinu Lučan. Jde o sepsání žádostí o výplatu demob. (existenčního) příspěvku po padlém neb zemřelém příslušníku čs. zahr. armády. Za sirotky musí se přihlásiti jejich oprávněný opatrovateľ.

Odbočka SČzV v Plané u Mar. Lázní obdržela od skladního a výrobního hospodářského družstva v Plané u Mar. Lázní dopis tohoto znění:

Obdrželi jsme Váš týdeník Věrná stráž, ve kterém jste uveřejnili pomoc národní správy našeho družstva postouzeným obcím na Bezručku.

Národní správa považuje tuto pomoc za svou nejzákladnější svépomocnou povinnost a při této příležitosti dovoluje si Vás požádat, abyste nám laskavě časově oznamovali ony volyňské Češky, kteří potřebují — ale také zasluhují — naši pomoc tam, kde je toho nejtěžší potřeba. Chceme jíti opravdu s duchem doby nového socialistického řádu a učinit jako dominující hospodářská složka v našem okrese takové prostředí, aby se každému u nás opravdu v mezích daných možností líbilo.

Děkujeme Vám za Vaši spolupráci s námi, za ocenění našich snah a znamenáme se s družstevním pozdravem a přáním hodně zdaru všem volyňským Čechům v politickém okrese Planá.

Novák, ředitel v. r.

Děkujeme i my Volyňští Češi za podporu a pochopení a věříme, že touto cestou, cestou vzájemného pochopení dojdeme nejlépe k uskutečnění všech požadavků, které na nás republika klade.

Svaz bojovníků za svobodu (Čs. obec legionářů, sdružení příslušníků II. zahr. odboje, svaz osvobozených polit. vězňů a Svaz národní revoluce) oznamuje, že zřídil okresní sekretariát v Zátci ve Stalinově třídě, proti kinu „Lučan“ (býv. redakce Práv

lidu). Všichni příslušníci výše uvedených odbojových složek se žádají, aby své organizační věci vyřizovali laskavě v tomto sekretariátu v dopoledních hodinách. Otevřeno je každý den.

Příděl pohonných látek — změna

Okresní národní výbor v Žatci — dopravní oddělení upozorňuje, že vydávání poukázek na pohonné látky bude napříště každého měsíce vždy od 1. do 15. dne v měsíci a to denně, mimo soboty, neděle a svátku, od 8. do 12. hodiny polední.

Kdo si ze zájemců v této určené době příděl poukázek nevyzvedne, pozbývá do konce měsíce na tento příděl nároku.

Dopr. řel.

Jar. Malínek v. r.

Osídlovací úřad a fond národní obnovy v Praze v rámci akce úplného dosídlení pohraničí vydá brožurku, v níž jsou uvedena místa v neprůmyslových oblastech, kam možno ještě přesídliti, jakož i úživné možnosti v těchto místech. Volynští krajané, kteří nejsou ještě usídlení, mají tak možnost prohlédnouti si a potom vybrat pro sebe vhodná místa k založení existence.

Prohlášení

Já podepsaný Josef Kinšl, rolník v Lubenci čp. 9, prohlašuji, že svým článkem uveřejněným v časopisu „Věrná stráž“ dne 30. dubna 1948 na straně sedmé, pod nadpisem „Stane se něprava?“ nemínil jsem se dotknouti cti pana Alberta Řepky, úředníka v Lubenci a pokud se pan Řepka obsahem článku cítí dotčen, žádám jej za prominutí, ježto celý obsah článku spočíval v mylných informacích.

Hledáme

Hledám Alex. Macouna, nar. 1925, který bydlel na Volyni v Kosarově ve mlýně. Zůstal sám po vyvraždění jeho rodiny. Kdo by o něm něco věděl, necht' to oznámí na adresu: Antonín Píuhaf Kryry u Podbořan 285.

Hledá se Alex Golschtajn, nar. dne 10. 1. 1924 ve Velkých Záhorech na Volyni, okr. Dubno, který byl odvezen do Německa na nucené práce. Poslední zprávu o sobě podal z Rheinische Blechwaren — werke, Weisenthurm, krajs Koblenz a rodina Tadeáše Foremného t. j. žena Zofie a dcera Danusia. Tadeáš Foremný byl jako polský zajatec nar. 1913 v Nahoraněch, žena Zofie nar. 1918 ve Vel. Záhorech na Volyni. Všichni hledaní byli zavlčeni do Německa, odkud poslední zprávu podali z Geberschiefer Obergas/5, krajs Gebweiser A/Elb.

Jmenovani, nebo kdo by o nich něco věděl, necht' se ohlásí na adresu: Ant. Golschtajn, Bochof 83, pp. d'ito, okr. Žlutice.

Občané Novokrajeva a blízkého okolí vstupují v březnu 1944 do československé zahraniční armády v SSSR.

OZNÁMENÍ

Zájmová skupina „NOVOKRAJEV“ pořádá dne 20. června 1948 v obci Sýrovce okr. Podbořany, odhalení a posvěcení pomníku obětem II. světové války z obce Novokrajeva a blízkého okolí na Volyni v SSSR.

Pořad slavnosti:

1. 9,00 hod Bohoslužby na návsi v Sýrovicích
2. Zahajovací projev a uvítání hostí
3. Odhalení a posvěcení pomníku
4. Projevy hostí
5. Básnička sirotka po padlém: „Tatičkovi“
6. Báseň padlým hrdinům, recituje V. Židlický
7. Závěrečný proslov
8. Převzetí pomníku v ochranu MNV v Sýrovicích
9. Státní hymna.

Po polední přestávce o 15. hod. taneční zábava v sousední obci Pšově.

Bývalí občané obce Kvasilov na Volyni

pod záštitou Tělocvičné jednoty Sokol Liběšice-Trnovany pořádají v neděli dne 20. června 1948 v Liběšicích u Žatce

ODHALENÍ POMNÍKU PADLÝM SPOLUOBCANŮM

v bojích za osvobození vlasti.

1. 8,30 hod. Pravoslavné Bohoslužby v místní škole
2. 9,30 hod. Sraz účastníků u pomníku
3. 10,00 hod. Odhalení pomníku zástupcem MNO generálem Klápálekem
4. 10,00 hod. Svěcení pomníku
5. Projevy hostí
6. Předání pomníku místní obci

O 15. hodině odpoč. v místnostech hostince p. Svítka v Liběšicích
TANEČNÍ ZÁBAVA

Vstupné 25 Kčs, vojsko 10 Kčs.

Hudba OSB Liběšice.

Pořadatelé.

Tribuna mladých

Co říkají o našich studentech profesoři stát. reál. gymnasia v Žatci

red. prof. Jiří Svoboda přišel na žatecké gymnasium teprve nedávno. Přes to, že ještě nestačil dokonale poznat naše studenty, že nestačil poznat jejich duši, která rostla, sice uprostřed slovanských bratří, ale v cizině, která

je všude stejně studená, stal se jim opravdovým přítelem a radostně pomáhá, kde to trochu vázne. Brzy po příchodu pochopil o co přišli naši studenti, když nemohli studovat na českých školách a postavil se hned po boku celého profesorského sboru, který se snaží všemožně, i když je to někdy spojeno s velkými potížemi, našim studentům pomoci v jejich práci, usnadnit jim ji a přivést je tak do radostného soužití ve své vlasti, aby se jim stala skutečným domovem, plným štěstí a radostí, který dává každému možnost se dobře uplatnit, dobře žít a dává to, co cizina, být i sebelepší, dát nemůže a nedá. Ale pan ředitel nepomáhá jenom ve škole. Jako dlouholetý pracovník ve studentských domovech projevuje živý zájem o náš studentský domov, kde většina našich studentů bydlí, a chce, aby domov ten se stal každému skutečným domovem, který by nahradil každému to, o co by přišel za ta léta, kdy nemůže bydlet u rodi-

čů. A my věříme, že se mu to podaří, jako se mu podařilo dosud získati pro ně značné podpory.

Naši studenti v něm vidí nejen dobrého pana ředitele, ale také upřímného přítele, který vždy poradí a pomůže, když je toho třeba.

Dnes, kdy se blíží konec školního roku a tím také maturity, kterým se podrobí i našich 23 studentů, navštívil jsem pana ředitele a poprosil jej o malý interview, který přináším a který také s ochotou mi pan ředitel poskytl.

1. Jaký máte celkový úsudek o našich studentech?

Volyňští studenti jsou mladí vážní občané, kteří poznali velmi nepříjemné stránky kruté války zblízka — jsou proto nervosnější, citlivější a i zbytečně drzí se v pozadí.

2. Jak jste s nimi Vy a celý profesorský sbor spokojeni?

Mohu potvrditi, že profesoři mají volyňské studenty rádi. S radostí zjišťují, že za poměrně krátkou dobu snažili se získati co nejvíce. Nedařilo se to vždy všem, tu pak nechali členové profesor. sboru hovořit více srdce, než chladný rozum, aby nový domov k našim volyňským studentům byl přivítavý, někdy také přísně kárající, ale vždy dávající možnost plného jich uplatnění.

3. Co byste řekl našim maturantům?

Buďte vždy tak svědomiti, jaké jsem Vás našel. Snažte se, a já jsem přesvědčen, že to dokážete, brzy se vyrovnati studentům zdejšími a ba je i předčítí, neboť další vytrvalá a svědomitá snaha po věděni dovede Vás k plnému uplatnění ve Vaší nové vlasti. Buďte však také veselí a radujte se z úspěchů svých i druhých, i když obava před maturitní zkouškou Vás zbytečně zaujímá. Přeji si, abyste v krátké době splnili se zlepšími spoluobčany a nevytvářeli umělé vlastní uzavřenou společnost.

4. Jaké mají naši studenti přednosti a naopak v čem jsou pozadu, jak své přednosti mohou nejlépe uplatnit a jak se zdokonalit v nedostacích?

Přednosti starších volyňských studentů je poctivost v práci, neschopnost ani školského podvodu. Tyto dvě krátké vlastnosti dovolí Vám plně se uplatnit na každém pracovišti, kam Vás

život postaví v nově se tvořící socialistické společnosti u nás. Budete jistě spokojeni. Vyberte si zaměstnání a cíl takový, na který bezpečně stačíte, neboť jen tak s úspěchem zdoláte překážky, které nám život klade v cestu.

Hleďte na nás jako na své nejlepší přátele, poněvadž i já Vás mám velmi rád a přeji Vám i sobě do budoucnosti, abyste byli šťastni a abyste vždy s radostným pocitem vzpomínali na dobu, kterou jste prožili na gymnasiu v Žatci.

A nakonec děkuji panu řediteli za laskavost a jménem všech našich studentů děkuji mu za upřímnost, podporu a pomoc, které se jim od něj dostává a ujišťuji jej, že se naši studenti vynasnaží, aby splatili jim dávnou lásku, aby se stali hodnými a řádnými občany československé republiky, jimž je pravda a poctivost ideálem. —ck—

Dr. František Hrdlička, prof. reál. gymnasia v Žatci a starostlivý „otec“ našich maturantů.

„Mnoho zmůže síla duše, mnoho víra, mnoho naděje, ale všecko láska“ — řekl Jar. Vrchlický A k tomu bych dodal: láska a ještě dvě vlastnosti — pravda a poctivost. To jsem poznal při jednom rozhovoru s panem profesorem dr. Hrdličkou.

Když jsem ho ptal na naše studenty, řekl mi: „Mně se na nich líbí ta poctivost a upřímnost.“ A nepochybují o tom, že právě proto má pan dr. Hrdlička naše studenty tak rád. A že je má rád, o tom nechci

psát, to ví každý, kdo dr. Hrdličku jen trochu blíž zná. Bylo by také nésmyslem o tom psát, neboť dr. Hrdlička řekl své svými činy.

Hned po příchodu našich studentů na žatecké gymnasium se jim stal dobrým rádcem a později, když převzal jako třídní naši oktávu, stal se také starostlivým otcem.

Pan dr. Hrdlička nerad o sobě mluví, ale přes to někdy mu něco při rozhovoru uklouzne. A snad mi to nebude mít za zlé, když prozradím, co mi jednou řekl: „Ještě žádnou třídu jako třídní jsem neměl tolik rád, jako tuto... po těch se mi několikrát zasteskne.“

A jistě budu mluvit ústy vás všech, maturanti, když řeknu dr. Hrdličkovi, že jste nepoznali lepšího třídního než je on a že vždy na něj budete vzpomínat a nikdy nezapomenete jeho podpory a přátelství.

Dr. Hrdlička byl první, který dokonale pochopil, jak nejlépe využít tu krátkou dobu, kterou naši maturanti ke zkouškám měli, aby se alespoň zčásti dohnalo to, co bylo zameškáno během války, kdy naši studenti neměli možnosti se učit. Byl také prvním, který pochopil, že není možné za tak krátkou dobu probrat vše tak důkladně, jak se to normálně probírá.

U příležitosti konce školního roku a tím také maturit, které stojí za dvěma, dovoluji si dr. Hrdličkovi jménem všech našich studentů poděkovat za lásku a péči a slibit, že se vynasnažíme v nedostatech co nejdříve se zdokonalit.

A nyní co mi řekl pan dr. Hrdlička na několik otázek, které mi milerád, jako vždycky, zodpověděl:

Jak jste prvně poznal naše studenty a jakým dojmem na vás působili?

Po prvé jsem je poznal na jaře r. 1946, když jsem přišel do Žatce. Tehdy bylo na žateckém reál. gymnasiu málo profesorů a češtině je neměl kdo učit. Proto jsem se jich ujal a začal jsem je učit v odpoledních doplnovacích kursech, které ministerstvo školství ochotně povolilo. Musím se přiznat, že můj prvý dojem nebyl právě nejlepší. Většina se jich chovala k učení netečně a ke mně nedůvěřivě. Tady jsem se ovšem dopustil chyby já, že jsem je posuzoval ze svého stanoviska; když jsem se vmyslíl do jejich situace, co museli v tak mladém věku prožít, viděl jsem vše v příznivějším světle. Ti, kteří se nedovedli včas přizpůsobit novému prostředí, sami uznali své nedostatky a odešli hledat své štěstí jímam. Docela jiný dojem dělali ti studenti, kteří přicházeli na jaře r. 1947. To nám s přicházejícími transporty přibýval skoro každý den někdo, takže se dalo tušit, že asi povstane nová třída. Nakonec z toho byly dvě samostatné třídy. Byli sice zaražení a překvapení, jak ani jinak být nemůže při tak velké změně u mladých lidí, ale byli schopní a pracovití. Tyto dvě vlastnosti pomohly překonat všechny počáteční potíže a získaly jim mnoho přátel. Mně byli sympatičtí od

prvního okamžiku a proto jsem se stal třídním letošní oktávy.

Jak jste s nimi úplně spokojen, v čem by se měli zlepšit a jaké mají přednosti?

Já jsem s nimi úplně spokojen, jistě víc než oni se mnou. Nemám si nač stěžovat, jediné snad bych vytkl, že by už všichni bez výjimky měli považovat za svůj mateřský jazyk češtinu. Měli by se zlepšit především v tom, aby nebyli stále tak pasivní a nevybojní. Měli by mít větší kuráž do života a méně se bát. Z jejich předností bych vytkl aspoň některé: péli a vytrvalost — vydrželi se svědomitě učit, ačkoliv měli práce jistě nad hlavu. Kromě dopoledních šestatřiceti hodin měli ještě deset hodin odpoledních kursů. Přitom se ještě museli učit doma, někdy i do noci. Mají vážný poměr k práci a nejsou lehkomyšní. Jsou ukázněni, nevyskytl se na příklad ani jediný případ neposlušnosti, vzdorovitosti nebo jiného porušení kázně. Mám na mysli ovšem starší studenty, protože s mladšími jsem do styku nepřišel.

Jaké vyhlídky mají naši maturanti?

Myslíte-li vyhlídky v povolání do budoucnosti neze o tom mluvit spolehlivě, nemáme-li po ruce statistiku. Pokud se pamatuji, ze zpráv novinových, vypadá situace ne příliš růzově. Všechny obory studijní jsou dostatečně zaplněny, někde už v nejbližších letech nebude lze všechny absolventy umístit. Nic však nelze tvrdit s naprostou jistotou, to ukáže teprve vývoj. Jisté je, že u nás hlady ještě nikdo nezemřel, a kdo chce pracovat, že pracovat může.

Jaké obory nejlepšího uplatnění byste jim doporučoval?

Doporučoval jsem jim studium na pedagogické fakultě. Zejména školy mateřské a obecné budou potřebovat ještě hodně učitelů. Myslím však, že i u našich oktavánů je nechtů působit právě na těchto nejnižších stupních škol. Jinak by mohlo být uplatnění ještě v průmyslu nebo v obchodním světě, u dívek také ve službě zdravotní a sociální.

Mohl byste našim maturantům říci něco všeobecně do života?

Pořád si mě představujete, jak se vztyčeným ukazováčkem pronáším pedagogická kázání. Oni si jistě v životě poradí i beze mne. Ale když chcete, tedy bych jim přál, aby si zachovali dlouho svůj idealismus, aby byli stále tiší a skromní, ale přitom se nenechali odstrčit a cítili se zde opravdu jako doma. Dáje bych jim radil, aby si vybrali takové zaměstnání které je zajímavá a láká. Kdyby si vybrali něco jen pro chleba bez vnitřního zaujetí, nebyli by v tom šťastni celý život. A až se pro něco rozhodnou, ať to dělají všemi silami a s vášní. Není nic horšího než polovičatost. Je dobré neučit se jenom z knih, ale také z pozorování svého okolí; dobré napodobovat a špatnému se vyhýbat. Radil bych jim také, aby udržovali přátelství, která uzavřeli

zde ve škole; dobré přátelství je v životě velká věc. Ale to všechno jim konečně mohou říci ještě ústně ve škole ve zbývajících dnech; čtenáři Verné stráže na to nejsou zvědaví a jistě na Vás budou zehrat, že je v tomto čísle nudíte takovými nezábavnými věcmi. Raději to skončíme. Jen ještě na konec všem abiturientům přeji, aby se jim splnilo v životě to, co od něho očekávají, a jejich rodiče, kteří na své děti v těchto srdečně pozdravuji, i když je osobně neznám. —

Jsme vám, pane doktore, vděční a nemůžeme lépe než vám jako děk přát ve vaší práci hodně zdaru, štěstí a v životě hodně spokojenosti. -ck-

Ferdinand Škorpi: OHNIVÝ ŠAT. Praha, Petr 1948, Str. 204. Kčs 96. Atom 162. — Ohnivým šatem nazývá autor nenávisť, která zaplavila srdce syna proti otci a dovedla jej až k mstivé sebevraždě. Pavel Mazur je nadaný malíř, avšak samolibý a konservativní otec jej nutí studovat lékařství. Pavel ztrácí životní jistotu, začíná pochybovat i o svém skutečném nadání a zklamání v lásce dovrší jeho zoufalství. Nenávisť k otcivskému Pavlovi do ruky revolveru a ukončí mladý život. V románu odsuzuje autor sobeckou omezenost starých, kteří chtějí stůj co stůj prosadit své plány se životy svých dětí. Je to vážný příběh, nabádající rodiče k srovnávání. Je při tom napsán tak, že se hodí do rukou každému čtenáři.

Václav Beneš Třebízský: ANEŽKA PŘEMYSLOVNA. Praha, Rupp 1947. Str. 260. Kčs 63. Dílo Václava Beneše Třebízského 3. — Historický román z doby Václava I., to jest z první poloviny 13. století. Je nazván podle české kněžny, dcery Přemysla Otakara I., blahošlavené Anežky. Skutečnými nositeli romantických osudů jsou historické i vymyšlené osoby ze dvora krále Václava I., představitelé českých a moravských pánů. Pestrá spíet dějů se odehrává v Praze, ve smečských lesích, v Palestině a v Cařihradě. Je to staré dílo, často docela časové i svým postojem k Němcům.

Josef Toman: ZA SVOBODU. Prostě, pročitěné verše volyňského Čecha, napsané v letech 1939 až 1945. Připomenou volyňským čtenářům všechno to, co každý z nich cítil a prožíval v době, kdy byla jejich stará vlast pod německou okupací. Kčs 25.

Ant. Špatenka: LOVY NA DIVOKÉ KANCE NA VOLYNI. Kčs 40. Autor — volyňský Čech — říká zde lovecké historky, jež sám prožil. Dějištěm vyprávění je Moskevská a krásné volyňské lesy.

Obě knihy poštou zasílá knihkupectví J. Fořtík, Podbořany 200.

Vratislav Šulc, nar. 17. 12. 1924 v Kupičově na Volyni, zahynul tragickou smrtí jako četař 1. čs. brigády v SSSR při konání vojenské povinnosti dne 13. 6. 1946 v Žatci. Jeho smrti želí a vzpomínají rodiče, bratři a kamarádi.

Kdož jste jej znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

O jeho oddanosti k vlasti svědčí jeho činy, za které byl vyznamenán čs. válečným křížem, a svou lásku k vlasti vylíčil ve svých poznámkách, z nichž dvě uvádíme níže.

Je ticho. Jen mračna se stahují nad našimi hlavami a něco tíží moji duši. Chvillemi však slunéčko prokoukne z mračen, jako by chtělo nahlédnouti do duše mé, co tíží srdce mé uprostřed dunění děl a praskotu pum, uprostřed bouře, která chce všechno zničit. Ach, Bože, zadrž tuto hrůzu, rozežej hrozná mračna a nech zářiti sluní nad námi.

Jsem rozechvěn a dále nemohu psát, neb chýlí se k večeru. Dočkám se však zítřka a prospíme v klidu tuto noc? Snad zítra opět zasvítí jasné slunko, které bude věčně hrát.

Je jaro. Vše dýchá zdravým jarním vzduchem. I ta malá květinka probouzí se k životu, robudíme se i my, abychom v těžkých chvílích pomohli z okovu naší drahé vlasti? Ano! Vrhne se všichni do těžkého boje s německými uchvatiteli, v jejichž tenatech úpí naše vlast.

Skončíme německé panování v Československu. Již jde 1. čs. brigáda.

Dne 4. 5. 1945 padl v úrodném boji za osvobození vlasti na Slovensku **Jiří Verbovský**, nar. 3. V. 1926. Budiž Ti země česká lehkou. Tvá památka zůstane pro nás navždy svatou a budem jí vždy s vděčností vzpomínat! — Matka, sestra, bratři a příbuzní.

Josef Mandík, narozen dne 11. 9. 1905 ve Spakově na Volyni, padl dne 17. 12. 1944 v boji za osvobození vlasti. Byl vždy dobrým vlastencem a miloval svou vlast a národ, avšak svobody jeho se nedočkal. S bolestí v srdci vzpomínáme na Tebe, drahý manželi, synu a bratře, a nikdy nezapomeneme. Spí sladce ve svém hrobě a země česká budiž ti lehkou. Vzpomíná manželka, rodiče, bratři a sestry.

Československu. Již jde 1. brigáda. Dočkám se chvíle, kdy budu moci položit život za svou vlast? Neměl jsem to štěstí, ji vidět, ale doufám, že jako legionář ještě více ji budu milovat. Ach, Bože, pomoz ji každému, pomoz i mně, zúčastnit se boje za vlast! Cítím, že chvíle ta se blíží.

Budiž Ti země česká lehkou a Tvůj spánek v ní sladký. Rodina Šulcova.

Dne 10. XI. 1944 padl u Dukly **Václav Polívka**, nar. 17. I. 1911 v Podčurkově na Volyni. Nikdy na Tebe nezapomeneme! Prosíme všechny, kdo jste znali dobrotu jeho srdce, vzpomeňte s námi! — Manželka, syn a příbuzní.

Sladce v daleké ruské zemi, **Viktor Světlík**, nar. 12. 5. 1906 v Novinách na Volyni, padl v těžkém boji dne 8. 3. 1943 u Sokolova.

Stál jsi věrně a to Ti nikdy nezapomenem!

Spí sladce v daleké ruské zemi a budiž Ti to země lehkou!

Odešel jsi, ale duch Tvůj bude žít! Prosíme ty, kdož jste jej znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka a děti.

Vlastička Vyletěllová a **Josef Pajer** dovolují si oznámiti, že jejich sňatku bylo požehnáno v sobotu dne 12. VI. 1948 v chrámu Páně v Liběšicích.

Přijmu do parního pekařství **volyňského Čecha**, učedníka nebo pomocného dělníka, Celé zaopatření. Zájemci hlase se na adresu: V. N., pekařství, Chomutov, ul. 28. října 24.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Bižovský Antonín, Věštany, o. Teplice-Šanov	25. 12. 1892	zemědělec	Loduchovka	23587
„ Františka	15. 8. 1892	domácnost	„	23588
Bižovský Václav, Věštany, o. Teplice-Šanov	16. 9. 1921	zemědělec	„	23548
„ Marie	22. 9. 1923	domácnost	„	23549
„ Vlasta	26. 7. 1943	dítě	„	23550
Bláha Alexandr, Soběchleby, o. Podbořany	15. 1. 1914	rolník	Buderáž	29078
„ Marie	7. 2. 1921	domácnost	„	29079
„ Jaroslav	18. 7. 1943	dítě	„	29080
„ Alexandr	15. 12. 1946	dítě	„	29081
„ Vladimír	26. 10. 1889	rolník	„	29982
„ Anna	11. 2. 1888	domácnost	„	29083
Bláha Antonín, Kozi Hřbety, o. Sušice	22. 5. 1887	dělník	Chorovice	10126
„ Josefa	22. 2. 1888	domácnost	„	10127
Bláha Bronislav, Miloň, o. Tachov	9. 11. 1922	rolník	„	20895
„ Antonín	13. 5. 1928	rolník	„	20883
„ Janina	21. 11. 1926	domácnost	„	20896
„ Luuisa	9. 3. 1945	dítě	„	20897
„ Josefa	20. 6. 1888	domácnost	„	20898
„ Helena	1934	domácnost	„	20899
„ Anatol	1937	žák	„	20900
Bláha Emilian, Trutnov, OKMZ	1905	rolník	Podcurkov	05687
„ Libuše	domácnost	„	„	05687
„ Emilian	1940	školák	„	05689
„ Marie	1941	dítě	„	05690
„ Marie	1878	domácnost	„	05691
Bláha Jan, Trutnov, OÚOP	1907	kolář	„	05682
Bláha Stanislav, Milffe, o. Tachov	1925	zemědělec	Chorovice	20856
„ Marie	1925	domácnost	„	20857
„ Vladimír	1933	školák	„	20858
Bláha Václav, Podbořany, OKMZ	9. 8. 1890	rolník	Buršovka	28879
„ Libuše	1902	domácnost	„	28880
„ Václav	1935	školák	„	28881
Bláha Vladimír, Soběchleby, OKMZ	26. 10. 1889	rolník	„	29082
„ Anna	7. 2. 1921	domácnost	„	29083
Bláha Vladimír, Soběchleby 35, o. Podbořany	26. 10. 1889	rolník	„	29082
„ Anna roz. Tamolíková	11. 2. 1888	domácnost	„	29083
„ Marie	30. 11. 1929	domácnost	„	29084
Bláhová Anastazie, Soběchleby 2, o. Podbořany	18. 5. 1906	rolnice	„	29105
„ Václav	13. 12. 1929	rolník	„	29106
„ Jarmila	23. 9. 1933	školačka	„	29107
Bláhová Emílie, Soběchleby 35, o. Podbořany	30. 11. 1922	domácnost	„	29076
„ Miloslav	7. 8. 1946	dítě	„	29077
Bláhová Helena, Pušlák 19, o. Jindř. Hradec	15. 9. 1904	švadlena	Krošna Česká	01971
„ Vladimír	5. 5. 1928	žák	„	01978
„ Alexej	6. 3. 1936	žák	„	01979
Bláhová Olga, Podbořany, HKMZ	22. 4. 1922	rolnice	Buršovka	28882
„ Josef Dlouhý	1928	rolník	„	28883
Bláhová Věra, Tuchořice, o. Žatec	14. 6. 1907	domácnost	Kvasilov	32244
Blažek Antonín, Velemyšleves 57, o. Žatec	25. 4. 1905	kovář	Mírohošť	26486
„ Libuše roz. Košťalová	15. 2. 1907	domácnost	„	26487
„ Václav	20. 7. 1930	stud.	„	26488
Blažek Gustav, Libořice 8, o. Podbořany	2. 8. 1890	rolník	Buderáž	31175
„ Anna roz. Novotná	16. 9. 1895	domácnost	„	31176
„ Josef	26. 7. 1931	školák	„	31177
„ Emílie	8. 1. 1933	školačka	„	31175
Blažek Jan, Nemilany 6, o. Olomouc	6. 1. 1901	rolník	Moldava II	26481
„ Emílie	6. 1. 1905	domácnost	„	26482
„ Věra	23. 10. 1928	domácnost	„	26483
„ Jiřina	19. 3. 1942	dítě	„	26484
„ Konstantin	15. 11. 1929	domácnost	„	26485
Blažek Jaroslav, Pohořelice, o. Mikulov	22. 7. 1908	rolník	Niva Hubinská	27599
„ Marie	18. 12. 1912	domácnost	„	27600
„ Ludmila	18. 4. 1935	stud.	„	27601
„ Emílie	6. 4. 1938	stud.	„	27602
Blažek Jaroslav, Kůžová Nová Ves, o. Podbořany	24. 7. 1917	rolník	Hubín Český	13914
„ Antonie roz. Kostlánová	15. 11. 1921	domácnost	„	13915

Blažek Josef, Damnice, o. Mor. Krumlov	1888	rolník	Ostrov	13771
" Anna	1891	domácnost	"	13772
" Vladimír	1934	student	"	13773
Blažek Josef, Doubrava 35, o. Stříbro	9. 4. 1896	zemědělec	Niva Hubinská	27733
" Libuše	15. 12. 1922	domácnost	"	27734
" Růžena	24. 12. 1946	dítě	"	27735
" Alžběta	8. 12. 1947	dítě	"	27736
Blažek Josef, Horní Krásno, o. Cheb	15. 1. 1903	rolník	Hubín Český	13813
" Antonie roz. Janátková	10. 4. 1903	domácnost	"	13814
" Josef	12. 2. 1932	školák	"	13815
Blažek Štěpán, Podbořany, OÚOP	21. 4. 1899	krejčí	Zdolbunov	14780
" Xenie	24. 1. 1903	domácnost	"	14781
" Václav	12. 3. 1927	krejčí	"	14782
" Marie	12. 8. 1929	domácnost	"	14783
" Evženie	27. 11. 1936	školačka	"	14784
Blažek Štěpán, Pláná, o. Mar. Lázně	22. 8. 1925	holič	"	14785
Blažek Václav, Velemyšleves, o. Žatec, OKMZ	25. 5. 1903	rolník	Mirhošť	26489
Blažek Václav, Kopařovice 48, o. Mnkulov	1912	rolník	Niva Hubinská	27489
" Marie	1920	domácnost	"	27490
" Libuše	1942	dítě	"	27491
" Jiřina	1943	dítě	"	27492
Blažek Vladimír, Cvrčevice 56, o. Mikulov	7. 8. 1898	zemědělec	"	27825
" Emílie	14. 1. 1902	domácnost	"	27826
" Milada	10. 9. 1926	domácnost	"	27827
" Jaroslav	8. 9. 1929	zemědělec	"	27828
" Vlasta	15. 9. 1933	školačka	"	27829
Blaženská Anna, Černá Hůrka, OKMZ	1921	domácnost	Luthardovka	27853
" Sláva	15. 6. 1945	dítě	"	27854
Blažková Anna roz. Mlejnková, Rvenice, o. Žatec	6. 9. 1890	domácnost	Lipiny	15759
" Filipina Mlejnková	30. 7. 1869	domácnost	"	1515760
Blažková Emílie, Křídlovky 141, o. Znojmo	3. 5. 1926	domácnost	V. Kurdyban	20584
" Žofie	14. 8. 1943	dítě	"	20585
Blažková Marie, Podbořany 335	13. 8. 1889	domácnost	Rovno	00724
Blažková Marie, Bedlnov 19, o. Podbořany	13. 4. 1890	domácnost	Hubín Český	13856
" Marie	14. 3. 1929	domácnost	"	13857
Blažková Žofie roz. Vaňková, Žatec, Leninova 934	28. 12. 1899	domácnost	Zdolbunov	7855
" Marie	25. 9. 1928	školačka	"	7856
" Vladimír	15. 4. 1930	školák	"	7857
Blecha Jan, Rauschenbach, o. Mar. Lázně	13. 4. 1900	rolník	Sofiiovka	03580
" Marie	25. 12. 1896	domácnost	"	03581
" Alexandr	6. 6. 1930	zemědělec	"	03582
" Slavěna	25. 12. 1937	školačka	"	03583
" Josef	15. 12. 1927	rolník	"	03584
Blecha Josef, Očihov 11, o. odbořany	8. 10. 1885	rolník	"	03579
Bliml Václav, Jílové, o. Podmokly, OKMZ	5. 7. 1920	rolník	Vělkov	19647
" Emilie	21. 12. 1924	domácnost	"	19648
Bliml Vincenc, Jílové, o. Podmokly, OKMZ	16. 4. 1885	rolník	"	19622
" Teofila	24. 2. 1887	domácnost	"	19623
" František Hajnc, Český Dub	1865	rolník	"	19624
Blimlová Marie roz. Vaňková, Malnice -1, o. Žatec	26. 6. 1893	rolník	"	19586
Blížil Emanuel, Krýry, o. Podbořany	21. 10. 1924	domácnost	Buršovka	28946
" Olga	23. 9. 1925	domácnost	"	28946
" Marie	25. 5. 1927	domácnost	"	28948
" Žofie	18. 3. 1933	rolník	"	28949
Blížil Josef, Soběchleby 2, o. Podbořany	16. 7. 1904	rolník	"	28875
" Marie roz. Šlegrová	12. 6. 1902	domácnost	"	28876
" Marie	20. 7. 1928	domácnost	"	28877
" Jirí	20. 9. 1930	školák	"	28878
Blocinský Viktor, Platoř 5, o. Sušice	8. 12. 1908	zemědělec	Oišanka	08245
" Zeňa Peterková	1914	domácnost	"	08246
Boháček Josef, Opava, OKMZ	13. 5. 1871	rolník	Ulbarov	20589
Bohatá Anna roz. Procházková, Hustopeč, OKMZ	9. 8. 1870	domácnost	Libanovka	24649
" Minda Švarcová	8. 4. 1933	stud.	"	24650
Bohatý Antonín, Hustopeč, OKMZ	2. 2. 1913	rolník	"	24645
" Eugenie roz. Bařtová	9. 8. 1919	domácnost	"	24646
" Marie	9. 7. 1938	stud.	"	24647
" Vitál	12. 7. 1946	dítě	"	24648

Bohatý Vincenc, Hustopeč, OKMZ	4. 2. 1910	rolník	"	25002
" Anna roz. Rejzková	2. 10. 1916	domácnost	"	25003
" Václav	25. 4. 1936	školák	"	25004
Bohatec Miloslav, Tlesky 19, o. Podbořany	10. 5. 1914	rolník	Boratin	04843
" Božena	29. 5. 1920	domácnost	"	04844
" Jiří	23. 3. 1943	dítě	"	04845
" Karel	4. 2. 1945	dítě	"	04846
" Jan	1. 8. 1869	rolník	"	04846
Bocánová Anna roz. Devotová, Tvršice 3, o. Žatec	22. 3. 1906	švadlena	Noviny České	14999
" Marie	26. 9. 1926	domácnost	"	15000
Boček Antonín, Berotice 134, o. Znojmo	24. 11. 1899	rolník	Ozerany	20541
" Marie	22. 11. 1902	domácnost	"	20542
" Rostislav	21. 11. 1936	školák	"	20543
" Antonín	10. 10. 1938	školák	"	20544
" Božena Janoušková	8. 7. 1888	domácnost	"	20545
Boček Jaroslav, Planá u Mar. Lázní	28. 11. 1878	chmelař	Krošna Česká	01646
Boček Teodor, Zimoř 6, o. Litoměřice	13. 1. 1902	rolník	Mirohošť	9138
" Helena	13. 7. 1916	domácnost	"	9139
" Václav	13. 8. 1938	školák	"	9140
" Anasztazie Ševčuková	7. 11. 1893	domácnost	"	9141
Boček Viktor, Hočov 78, o. Planá u Mar. Lázní	1. 12. 1924	zemědělec	Krošna Česká	06529
Boček Vladimír, OKMZ Planá u Mar. Lázní	29. 11. 1887	chmelař	"	02094
" Marie	22. 7. 1900	domácnost	"	02095
" Jaroslav	15. 5. 1923	žák	"	02096
Bočková Antonie, Zichovice, o. Znojmo	13. 6. 1893	domácnost	Rapatov	20266
Bohanská Marie, Planá u Mar. Lázní OKMZ	10. 12. 1877	rolnice	Krošna Česká	01647
" Marie	12. 10. 1901	rolnice	"	01648
" Viktor	30. 11. 1930	žák	"	01649
Bohdan Vladimír, Měcholupy 110, o. Žatec	21. 7. 1904	zemědělec	Sofiivka	381
" Libuše	24. 7. 1909	domácnost	"	382
" Jiřina	19. 3. 1930	studující	"	383
Bohurská Anna, Stříbro OÚOP	17. 12. 1917	domácnost	Vysoko Č.	06463
" Tamara	21. 3. 1939	dítě	"	06464
" Alex	24. 12. 1940	dítě	"	06465
Bohuslav Bohumír, Běsno 7, o. Podbořany	5. 3. 1909	rolník	Podcurkov	05737
" Věra	10. 8. 1919	domácnost	"	05738
" Jiřina	29. 5. 1941	dítě	"	05777
" Anna	2. 7. 1879	domácnost	"	05778
Bohuslav Emilian, Trutnov, OKMZ	1902	rolník	"	05590
" Marie	1905	domácnost	"	05591
" Václav	1928	rolník	"	05592
" Rostislav	1931	školák	"	05593
" Pavlína	1875	domácnost	"	05594
Bohuslav Mikuláš, Krnov, OKMZ	17. 5. 1914	rolník	Dombrovka	19196
" Marie roz. MMoravcová	3. 12. 1917	domácnost	"	19197
" Rostislav	9. 10. 1943	dítě	"	19198
" Emilie Moravcová roz. Dvořáková	13. 7. 1897	domácnost	"	19199
Bohoslavová Julie, Běsno, o. Zdobbořany OKMZ	2. 5. 1919	domácnost	Botcanovka	20103
" Miroslav	10. 4. 1942	děcko	"	20104
Bojčenko Antonín, Počov-Janov 11, o. Planá	17. 1. 1911	rolník	Sokolová	19222
" Anna Koutná	21. 1. 1918	domácnost	"	19223
" Mikuláš Koutný	25. 11. 1939	dítě	"	19224
" Vladimír Koutný	15. 7. 1940	dítě	"	19225
Božková Anna, Horšovský Týn OÚOP	1914	domácnost	Nový Koršov	3924
" Antonie	1934	školačka	"	3925
" Marie	1936	školačka	"	3926
" Jiří	1943	dítě	"	3927
Bokser Štěpán, Jindřichovice, o. Frýdlant		šofér	Krošna Česká	6447
Borč Vladimír, Očihov 58, o. Podbořany	26. 5. 1901	mlynář	Verba	08029
" Marie	30. 11. 1903	domácnost	"	08030
" Jerzej	30. 3. 1931	školák	"	80031
" Lidoi	22. 10. 1937	školák	"	08032
Borč Teofil, Karl. Vary, St. Role 133 OÚOP	1. 2. 1904	úředník	Rovno	30877
" Jiřina roz. Zahrajčuková	5. 5. 1908	domácnost	"	30878
" Jiří	15. 8. 1929	žák	"	30879
" Václav	23. 3. 1932	žák	"	30880

Borej Michal, Jablonné n. Orli., Králíky 326, okres				Lučk	18065
„ Zamberk	8.	5.	1899	řezník	18086
„ Veronika	25.	12.	1908	domácnost	18087
„ Jiří	5.	8.	1931	školák	18088
„ Jaroslav	24.	7.	1933	školák	18089
„ Ludmila	20.	7.	1936	školák	29410
Borisenková Alexandrá, Č. Chlomek, o. Teplice	12.	5.	1890	rolnice	Huta Marjatin 12253
„ Rajsá	19.	4.	1931	rolnice	12254
Boroček Josef, Uštk, o. Litoměřice	9.	11.	1868	rolník	Dubno 29412
„ Anna	4.	4.	1874	domácnost	29411
„ Ludmila Kvitová	16.	9.	1918	domácnost	29409
„ Jiřina Kvitová	15.	11.	1943	dítě	
Borovská Anna roz. Holobrantačová, Hradiště 5,				Voňkov	19371
„ o. Žatec			1890	domácnost	19372
„ Marie roz. Dotrová	23.	7.	1924	domácnost	19373
„ Evžen	22.	7.	1941	dítě	19374
„ Jiřina	26.	7.	1944	dítě	19569
Borovský Jan, Hor. Krásno 8-1, o. Cheb	25.	5.	1885	rolník	19570
„ Marie roz. Malá	10.	8.	1892	domácnost	19571
„ Marie	15.	10.	1922	domácnost	19572
„ Emilie	7.	7.	1928	domácnost	32571
Borovský Josef, Třebobuz, o. Stříbro	1.	7.	1900	rolník	32572
„ Naďa	25.	8.	1905	domácnost	32573
„ Evžen	2.	7.	1933	školák	32574
„ František			1861	rolník	16430
Borovský Josef, Málnice 22, o. Žatec	15.	9.	1925	rolník	19618
Borovský Miroslav, Skupice 8, o. Žatec	1.	1.	1891	rolník	19619
„ Antonie roz. Sprincová	2.	1.	1895	domácnost	19576
Borovský Václav, Hor. Krásno 8-1, o. Cheb	12.	4.	1899	rolník	19577
„ Jaroslava roz. Málková	15.	4.	1905	domácnost	19578
„ Emilie	10.	2.	1928	domácnost	19579
„ Josef	26.	10.	1930	školák	19580
„ Václav	2.	8.	1933	školák	
Borsuková Alžběta roz. Cajhamová, Chbany 4,				Lipiny	15775
„ o. Žatec			1909	domácnost	15776
„ Václav			1936	školák	15777
„ Alois			1938	školák	15778
„ Josef			1941	dítě	15779
„ Anna			1943	dítě	15780
„ Terezie Cajhamová			1878	domácnost	
Borsuková Emilie, Nová Ves, o. Jablone n. Nisou			1895	rolnice	Podvysoká 27146
„ Marie	10.	4.	1921	domácnost	27147
„ Naďa			1943	dítě	27378
Boruvka Josef, Tis u Blatna, o. Žlutice	8.	5.	1903	kovář	Ivanoviče-Okolok 11584
„ Olga roz. Kostková	15.	2.	1904	domácnost	11585
„ Helena	11.	2.	1936	školačka	11586
„ Marie Kostková	4.	9.	1871	domácnost	11587
Boruvková Josefa, Fláje, o. Duchcov	28.	3.	1910	rolnice	Huta Marjatin 12117
„ Emilie	28.	3.	1910	domácnost	12118
„ Marie roz. Hojnová	8.	6.	1871	domácnost	12119
„ Kateřina Esinčuková					12120
„ Bronislava	4.	7.	1952	školačka	12121
„ Josefa	1.	1.	1934	školačka	12122
„ Vladimír	2.	12.	1936	školačka	12123
„ Josef	5.	6.	1939	školačka	12124
Boruvková Věra roz. Filinovičová, Zdíky, okres					
„ Kaplice	14.	5.	1903	domácnost	Ivanoviče-Okolok 12044
„ Vladimír	24.	11.	1924	rolník	12045
„ Marie roz. Osařuková	25.	5.	1927	domácnost	12046
„ Naďa	26.	5.	1937	školačka	12047
Borvsjuk Josef, Popovice č. 18, o. Teplá	1.	11.	1903	rolník	Loduchovka 23635
„ Anna	1.	11.	1911	domácnost	23636
„ Antonín	15.	8.	1931	hospodářství	23637
„ Marie	1.	9.	1938	školačka	23638
Borvsjuk Václav, Zábřeh OKMZ	3.	8.	1900	rolník	Moldava II 24737
„ Františka roz. Báčová	5.	7.	1905	domácnost	24738
„ Marie	29.	4.	1928	domácnost	24739
„ Anďa	15.	8.	1929	domácnost	24740
„ Václav	27.	3.	1944	dítě	24741

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně-nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Žatec, nám. Dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filiálka v Žateci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvem pošt a telegrafů v Praze, č. j. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto pošt. spořitelny č. 14939 - Okresní záložna hospodářská Žatec.